Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 310
Marţi 16 aprilie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Nici un colectivist sub minimul de zile-muncă

Cu 8 ani în urmă, la puţine zile după înfiinţarea gospodăriei, colectiviştii din Livedea l-au avut oaspete pe tov. Voroşilov. Inaltul sol al poporului sovietic le-a vorbit atunci, privind mulţimea de colectivişti, despre cîtă putere de muncă stă în forţele lor unite. I-a sfătuit apoi să-şi pună nădejdile nu în ajutorul din afara gospodăriei, pe care fără îndoială îl vor avea într-o măsură însemnată, ci în munca lor. Indemnul a fost ascultat. Colectiviştii din Livedea au muncit cu vrednicie an de an şi au reuşit să facă din gospodăria lor o unitate socialistă puternică. Ei trăiesc în belşug. Dar nu numai la Livedea a pătruns bunăstarea. Cine a vizitat gospodăriile colective din Cacomeanca — regiunea Bucureşti, Stra— Constanţa, Hălchiu — Stalin, Cenei — Timişoara, ca să nu numim decît cîteva, şi-a dat seama că membrii acestora duc o viaţă îmbelşugată. Case noi, mobilă nouă, aparate de radio, biciclete, motociclete, se găsesc astăzi la cei mai mulţi dintre colectiviştii harnici.

De adevărul că munca în gospodărie este izvorul belşugului şi al fericirii s-au convins sute de mii de colectivişti. Participînd în proporţie de sută la sută, colectiviştii din satul Vaida, raionul Oradea, au obţinut rezultate deosebit de valoroase. Pe ultimii cinci ani, media la hectar a fost de 2100 kg la grîu şi 5600 kg la porumb. Producţia medie obţinută la hectar în această perioadă în sectorul individual a fost depăşită la porumb de pildă cu 3.200 de kg. Recoltele mari au permis gospodăriei să împartă anul trecut la zi-muncă peste 3 kg de grîu, 6 kg de porumb, 0,600 litri de vin; precum şi multe alte produse. Valoarea unei zile-muncă socotită în bani, la preţurile pieţei organizate, depăşeşte suma de 40 lei. Asemenea rezultate au obţinut şi alte numeroase gospodării colective. Prin rezultatele lor, aceste gospodării constituie importante centre de atracţie pentru ţăranii muncitori individuali care se conving zi de zi de puterea muncii unite.

Din păcate mai sînt însă gospodării care bat pasul pe loc. Cea mai sumară analiză ne arată că una din cauzele acestei situaţii este slaba participare la muncă a colectiviştilor. Pentru a curma această stare de lucruri, adunările generale au hotărît să fixeze potrivit recomandărilor statutare, un minimum de zile-muncă obligatoriu pentru fiecare colectivist capabil de muncă. Deşi acest minimum este foarte mic, el nu este respectat în regulamentul de ordine interioară al fiecărei gospodării, el nu este respectat pretutindeni. De pildă, din cei 149 de membri apţi de muncă ai gospodăriei agricole colective Bilov, regiunea Ploeşti, un număr de 66 au lucrat anul trecut mai puţine zile-muncă decît minimul stabilit de adunarea generală. Din această cauză, nu s-au putut executa la timpul potrivit lucrările de întreţinere a culturilor: floarea soarelui şi sfecla de zahăr nu au fost prăşite nici măcar o singură dată. Sectorul zootehnic a fost de asemenea neglijat, din care cauză veniturile obţinute în această importantă ramură au fost neînsemnate. Rezultatele slabe s-au răsfrînt, după cum era şi firesc, asupra veniturilor colectiviştilor, care au primit produse puţine. O participare nesatisfăcătoare la muncă s-a înregistrat anul trecut şi în gospodăriile colective din comunele Sirbeni şi Ueşti — raionul Vida.

Participarea la muncă e slabă de obicei în acele gospodării care, dezvoltîndu-se unilateral, nu pot împărţi periodic avansuri băneşti. Din această cauză, colectiviştii, avînd nevoie de bani în tot cursul anului, caută să-i obţină în alte părţi. Aceasta a fost situaţia în anul trecut la gospodăriile colective din Sirbeni şi Ueşti, amintite mai înainte. Nevoia de bani este mai ascuţită în perioada de vîrf a muncilor agricole, fapt ce determină ca tocmai atunci să se simtă cea mai mare lipsă de braţe de muncă. De aici necesitatea ca gospodăriile să-şi dezvolte ramuri anexe rentabile, care aduc venit în tot timpul anului şi în special în lunile dintre însămînţările de primăvară şi recoltarea păioaselor. Colectiviştii trebuie însă să ştie că dezvoltarea multilaterală, care să permită gospodăriei obţinerea de mari venituri, este condiţionată în primul rînd de participarea regulată la muncă a membrilor colectivei. Fără o intensă participare la muncă se poate numai vorbi dar nu şi realiza o dezvoltare multilaterală.

Munca educativă slabă este o a doua cauză. Mai sînt destui colectivişti care îşi găsesc ocupaţii mărunte şi uşoare, în afara gospodăriei. In gospodăria din comuna Mirşa, regiunea Bucureşti, bunăoară, mulţi colectivişti confecţionează pe cont propriu pieptene, darace şi alte obiecte, merg să cînte pe la nunţi şi la alte petreceri, pierzînd astfel cîte 3—4 zile lucrătoare pe săptămînă. Alţi colectivişti din Mîrşa muncesc în afara gospodăriei pămîntul unor rude salariate sau lucru mai grav au şi însuşit pămînt neadus în colectivă. Aşa de exemplu colectivistul Oprea Stanciu care şi-a cumpărat doi cai care îşi muncesc pămîntul ce şi l-a păstrat în afara gospodăriei şi pămîntul surorii lui, plecată din sat. Asemenea încălcări ale statutului pot fi lichidate numai printr-o permanentă muncă educativă. Lichidarea lor va îmbunătăţi considerabil participarea colectiviştilor la munca în gospodărie.

O altă cauză constă în defectuoasa organizare, normare şi ţinere a evidenţei muncii. Membrii gospodăriilor colective din Ianiaşi — Bacău şi Ghermăneşti — Iaşi nu participă nici acesta în număr prea mare la muncă. Cauza e cea arătată — slaba organizare a muncii. Colectiviştii din Ghermăneşti sînt adesea schimbaţi dintr-o echipă într-alta. Desele schimbări împiedică ţinerea unei evidenţe precise a volumului de muncă efectuat şi a producţiei scoase pe parcelele lucrate de ei pentru a fi retribuiţi după rezultatele obţinute. In alte locuri nu se normează munca fiecărui om în parte, fapt ce slăbeşte interesul colectiviştilor pentru lucrări de calitate. Nu sînt rare cazurile cînd înregistrarea aceluiaşi număr de zile-muncă atît colectiviştilor harnici cît şi celor care nu realizează norma, şi mai dau pe deasupra şi lucrări de proastă calitate, provoacă îndreptăţite nemulţumiri ce duc la dezinteres faţă de munca obştească.

Pe lîngă cauzele arătate mai sus, trebuie subliniat ca deosebit de dăunător consumul excesiv de zile-muncă de către cei ce nu participă direct în procesul de producţie. Nu pot contribui la îmbunătăţirea participării colectiviştilor la lucru situaţii ca aceea de la colectiva din Plopşoru, raionul Giur-

(Continuare în pag. a 3-a)

Au împărţit avansuri băneşti

Pentru a realiza în acest an venituri băneşti cît mai mari, gospodăria colectivă din comuna Mărculeşti, raionul Slobozia, a încheiat cu statul contracte pentru livrarea a 1000 kg lînă, 8000 litri lapte de oaie, a producţiei de pe 20 ha cu floarea-soarelui şi 3 ha cu ceapă pentru sămînţă.

Ca urmare a încheierii acestor contracte, colectiviştii au primit sub formă de avans suma de 30.000 lei. Datorită acestui fapt, gospodăria a putut să repartizeze membrilor ei primul avans bănesc trimestrial pe anul în curs, revenind cîte 3 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

PRIMII PE REGIUNE

Colectiviştii din comuna Recaş raionul Timişoara au făcut anul trecut o experienţă: au însămînţat cu porumb hibrid suprafaţa de 40 de hectare. Şi experienţa le-a dat să înţeleagă multe. In primul rînd s-au convins că porumbul hibrid dă producţii mari la hectar. Aceasta le-au dovedit-o cifrele: 8.500 kg ştiuleţi la hectar, faţă de 3.500 kg la hectar, cît au obţinut pe restul suprafeţei.

Şi au mai învăţat ceva colectiviştii din Recaş: însămînţatul în timpul optim sporeşte mult recolta. Şi, fiindcă anul acesta primăvara a sosit de timpuriu în Banat, colectiviştii din Recaş s-au grăbit să nu le-o ia înainte.

In primele zile ale lunii aprilie inginerul agronom Adam Răchitovan a colindat împreună cu brigadierii Mato Gheorghe şi Balaş Horvath toate cele 262 ha de pămînt în care trebuiau să însămînţeze numai porumb hibrid. S-au oprit din loc în loc, au scormonit pămîntul, au luat temperatura solului. Timpul era frumos şi termometrul a arătat cîteva zile 8—10°C.

Aşa s-a făcut că în ziua de 3 aprilie tractoriştii din brigada a 7-a, de la S.M.T. Remetea Mare, au tras primele brazde. Şi numai în patru zile brigada lui Iuliu Coman ajutată de atelajele colectivei a însămînţat peste 180 ha de porumb.

Cînd am fost în colectiva de la Recaş, nu se însămînţa. Plouase peste noapte şi oamenii erau mulţumiţi de graba lor.

— Incă 2—3 zile şi vom fi primii pe regiune cu însămînţatul porumbului, mi-a spus la plecare inginerul agronom şi m-a invitat să-i vizitez şi-n vară ca să mă conving ce înseamnă munca făcută la vreme.

ADINA TUDOR

Un raion codaş

Raionul Urziceni din regiunea Bucureşti este codaş în muncile de primăvară. Pînă la 12 aprilie, din cele 40.838 de hectare planificate, s-au arat numai 32.000; totodată, au fost însămînţate numai 9.068 ha cu culturi din epoca I-a, din 13.000 ha prevăzute. Cît priveşte însămînţarea porumbului, deşi temperatura pămîntului a variat în ultimele zile între 9—13 grade, nu s-au realizat decît... 45 ha din totalul de 86.700!

Care să fie cauzele acestei îngrijorătoare rămîneri în urmă a muncilor de primăvară în raionul Urziceni?

CIND ATELAJELE ŞI TRACTOARELE NU SINT FOLOSITE DIN PLIN

Cercetînd condiţiile de lucru din raion, se poate constata că aci există nu mai puţin ca 5.000 de atelaje şi 229 de tractoare. Cu aceste atelaje şi tractoare s-ar fi putut ara şi însămînţa zilnic 3.058 hectare. In cele aproape 60 zile bune de lucru, — de cînd s-au început aci muncile de primăvară, — folosindu-se mijloacele de lucru de mai sus, planul de arături şi însămînţări ar fi putut fi realizat de două ori. Ce se întîmplă însă în raionul Urziceni? In primul rînd nu se folosesc zilnic decît cel mult 1.500 de atelaje. Pe de altă parte înseşi tractoarele S.M.T.-ului Urziceni se defectează deseori în brazdă, fapt ce a contribuit ca staţiunea să-şi realizeze pînă acum planul campaniei de primăvară abia în procent de 80,22%.

In unele comune codaşe, cum sînt Adîncata, Alexeni, Jilavele, Moviliţa şi altele s-au arat şi însămînţat foarte mici suprafeţe. De pildă, în comuna Adîncata au fost arate numai 300 de ha, din cele 1.180 prevăzute. Această comună este mult rămasă în urmă şi cu însămînţările din epoca I-a. Cît priveşte cele din epoca a II-a, nu s-a însămînţat nici măcar un singur hectar cu porumb, deşi aci urmează a fi semănate nu mai puţin ca 1.019 ha cu această preţioasă plantă. Pe ogoarele din Adîncata ies zilnic la lucru numai 90—100 de atelaje din cele 185 de care dispune comuna. Cam la fel stau lucrurile şi în comuna Alexeni, unde din 1.900 de hectare s-au arat numai 1.000 şi s-au semănat numai 280. In loc ca cele 176 de atelaje existente să fie scoase la arat, mulţi gospodari din Alexeni pleacă la oraş, ocupîndu-se cu felurite transporturi. Şi comuna Moviliţa se situează printre codaşe. Dar tovarăşul Gheorghe Constantin, preşedintele sfatului popular din comuna respectivă, nu se sinchiseşte de întîrzierea arăturilor şi însămînţărilor. Cît e ziulica de mare, el îşi desfăşoară „activitatea" îndeosebi la secţia de băuturi a cooperativei...

...ŞI CIND AGRONOMII SE OCUPA PREA PUŢIN DE AGRONOMIE

Aflînd că în raionul Urziceni încă mai sînt de însămînţat aproape 4000 de ha cu orz, ovăz şi alte culturi din epoca I-a, m-am întrebat dacă nu cumva numărul inginerilor şi tehnicienilor agronomi, care trebuie să-i îndrume pe ţăranii muncitori cu privire la executarea muncilor agricole la timp şi potrivit regulilor agrotehnice, este prea mic. Dar lucrurile nu stau deloc aşa. In raion, activează 28 de ingineri şi tehnicieni agronomi, fără să mai punem la socoteală şi pe cei ai S.M.T.-ului. Deci, fiecare comună are cîte un inginer sau tehnician agronom. Cum muncesc însă aceştia? Cîţiva, e drept — cum sînt tov. Maria Dragoman din comuna Dridu, ori Constantin Chiose din comuna Balaciu, dovedesc hărnicie şi pricepere în îndrumarea muncilor agricole. Ceilalţi însă...

Şeful secţiei agricole, inginerul agronom Dăniţă Rişan, de pildă, se deplasează din cînd în cînd pe teren, îndeosebi în comunele mai apropiate de centrul raionului, ca de pildă Alexeni. Ajuns însă în comune, stă cîte un ceas-două pe la sfatul popular, controlează situaţiile şi registrele şi apoi face cale întoarsă. O „activitate" asemănătoare desfăşoară şi tov. Elvira Predica, inginera principală a secţiei agricole, cu singura deosebire că uneori dînsa face şi naveta Urziceni-Bucureşti! Nu-i de mirare deci că şi cei mai mulţi dintre agronomii de la comune, cum sînt Ioana Şerban, Elena Dabija şi Ion Saghin, urmează exemplul „muncii" tovarăşilor lor de la centru, deplasîndu-se rareori pe ogoare, printre ţăranii muncitori. Agronomul Ion Saghin stă cît e ziua de mare la sediul sfatului popular al comunei Adîncata citind romane de aventuri; Elena Dabija (comuna Moviliţa) se prezintă la „serviciu" la orele 8 dimineaţa, semnează condica, răsfoieşte cîteva dosare şi întocmeşte o situaţie, iar la ora 12 precis pleacă acasă. Se înapoiază apoi la birou pe la orele 17, stă o oră şi apoi iarăşi acasă... Pe cîmp sau în comună nu este de văzut deloc...

(Continuare în pag. a 3-a)

Rezultatele cercetărilor asupra complexului de factori la porumb

Prof. GH. VALUŢA
şi ing. G. MIHAILESCU

Dintre plantele agricole cultivate la noi în ţară porumbul prezintă cea mai mare importanţă atît din punct de vedere al suprafeţei pe care o ocupă (cca 1/3 din totalul suprafeţei arabile) cît şi ca plantă de cultură. Porumbul se întrebuinţează în alimentaţia oamenilor, în hrana animalelor, precum şi ca materie primă pentru industrie. Datorită acestor însuşiri importante, Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în cursul celui de al doilea plan cincinal au trasat sarcina ca pînă în anul 1960 suprafaţa cultivată cu porumb să ajungă la 4 milioane hectare, iar producţia totală la 8—9 milioane de tone. Această sarcină poate fi îndeplinită atît prin repartizarea cît mai justă a suprafeţelor cultivate cu porumb, cît şi prin aplicarea raţională a tuturor măsurilor agrotehnice cunoscute pentru mărirea permanentă a producţiei la hectar. Astfel, dacă semănăm sămînţă superioară (din soiul sau hibridul raionat pentru regiune) într-un pămînt bine îngrăşat şi bine pregătit la timpul cel mai potrivit din punct de vedere al umidităţii şi temperaturii optime de încolţire, vom obţine o răsărire uniformă, cu plante viguroase care vor putea rezista la condiţii mai grele de vegetaţie şi boli. In afară de acestea, lucrările de îngrijire să fie făcute la timp şi în condiţii bune.

Nu este însă suficient să aplicăm în mod izolat una sau două dintre măsurile agrotehnice cunoscute. Producţii mari se obţin numai atunci cînd folosim laolaltă toate măsurile preconizate de ştiinţa agronomică, şi în mod diferenţiat, în funcţie de zonele de cultură.

In zonele naturale de cultură, unde se cultivă porumb în ţara noastră, clima şi solul diferă mult. Deci, înainte de a aplica o măsură în cultura plantelor trebuie să analizăm în ce grad corespunde ea condiţiilor de climă şi sol. De exemplu, în stepă, din cauza umidităţii reduse, se cultivă soiuri de porumb cu portul mare şi mai tîrzii, cu un număr mai mic de plante la hectar şi la distanţe mai mari între cuiburi, pe cînd în silvostepă sau în zona de pădure, unde apa se găseşte în cantitate mai mare, se cultivă soiuri cu portul mai mic şi mai timpurii. Aici producţii mari se obţin la lanurile de porumb semănate mai des, cu distanţe mai mici între cuiburi. De asemenea, data optimă a semănatului în sudul ţării se realizează în anii normali mai devreme, în prima jumătate a lunii aprilie, pe cînd în nord sau spre munte, mai tîrziu, în a doua jumătate a lunii aprilie, sau chiar la începutul lunii mai. Tot astfel, îngrăşămintele sînt mai bine folosite acolo unde apa este asigurată, pe cînd în regiunile secetoase, numai în anii cu ploi mai multe.

Din cercetarea mai amănunţită a recoltelor obţinute la noi în ţară reiese că măsurile agrotehnice şi metodele de cultură a porumbului sînt în mare parte cunoscute, şi că aplicarea lor în mod corect, în multe locuri, duce la sporirea producţiei. Ceea ce nu se cunoaşte încă destul de bine la noi este felul cum trebuie folosit întreg complexul de factori agrotehnici, în mod diferenţiat, pe regiuni naturale care au condiţii diferite de climă şi sol. In general, pentru a stabili cum influenţează diferitele măsuri asupra producţiei, se fac experienţe. Pînă acum, în experienţele făcute în mod curent la noi se urmărea efectul numai al unei măsuri în mod izolat, în mai multe variante, de exemplu: distanţa de semănat, epoca de semănat, numărul şi felul praşilelor etc. La sfîrşitul experienţei se analizau rezultatele obţinute pentru a se vedea care variantă sau grupă de variante a dat rezultatele cele mai bune, făcîndu-se apoi recomandări pentru practică. Insă numai după influenţa unui singur factor sau a unei măsuri nu se pot trage concluzii asupra importanţei lor în mărirea producţiei. Numai prin experienţe care să ne arate cum acţionează mai mulţi factori de vegetaţie laolaltă putem judeca mai bine cum influenţează diferitele măsuri asupra producţiei. Astfel de experienţe unde se studiază un grup de variante combinate între ele aşa cum vor trebui să fie aplicate în cultura mare poartă denumirea de complex. Acest mod de a cerceta problemele experimentale este cel mai apropiat de realitate, deoarece numai sinteza tuturor măsurilor celor mai bune, verificate prin experienţă, ne dă eficienţa maximă în timpul aplicării lor în producţie. Pentru porumb, Institutul de Cercetări Agronomice a studiat timp de mai mulţi ani o serie de măsuri agrotehnice luate în complex sau, cu alte cuvinte, îmbinate una cu alta, în aceeaşi experienţă. Astfel s-a luat în studiu epoca de semănat, distanţa între rînduri şi între plante pe rînd, numărul de plante la cuib, densitatea sau numărul de plante la unitatea de suprafaţă şi îngrăşămintele. Aceste măsuri se studiază împreună, la toate staţiunile experimentale ale Institutului din zonele de cultură a porumbului, deci în localităţi ce se deosebesc din punct de

(Continuare în pag. a 3-a)

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Să grăbim lucrările agricole de primăvară

In întrecere

Ţăranii muncitori din comuna Glăvăneşti, raionul Zeletin, au terminat cu 5 zile înainte de termen însămînţările din epoca I-a. Au fost însămînţate 238 de hectare cu diferite culturi printre care ovăz, mazăre, floarea-soarelui etc.

La chemarea deputaţilor comunali, numeroşi ţărani muncitori s-au angajat, în cinstea zilei de 1 Mai, să execute la timpul potrivit şi însămînţările din epoca a II-a şi să acorde grija cuvenită întreţinerii semănăturilor de toamnă.

Pînă acum, din suprafaţa de 634 de hectare destinate cultivării porumbului au şi fost arate peste 400 de hectare.

In fruntea întrecerii patriotice se află întovărăşiţii din satul Putredeni care au arat toată suprafaţa ce urmează a fi însămînţată cu porumb.

NICOLAE HORINCEANU
corespondent voluntar

In luncile inundabile ale rîurilor există mari suprafeţe de teren care în acest an pot fi arate şi cultivate cu porumb. Numai de-a lungul Dunării şi al bălţilor ei pot fi puse în valoare cca. 80.000 ha. Cu recolta de porumb de pe această suprafaţă, dacă ar fi folosită în hrana animalelor, s-ar putea obţine cel puţin 3.160 vagoane de carne de porc şi 90 milioane litri de lapte.

Culturi de porumb în lunca Dunării

Cale de zeci de kilometri de-a lungul Dunării se întind pămînturi roditoare, pline de o vegetaţie bogată. Aici, în luncă, trăiesc în timpul verii, ca într-o împărăţie a belşugului, vitele sătenilor din satele dunărene. Dar numai în timpul verii, cînd Dunărea curge domoală între malurile ei.

Primăvara, apele ploilor şi zăpada topită fac ca bătrînul fluviu să se reverse peste albia devenită neîncăpătoare şi să inunde totul în jur.

De ani şi ani de zile sătenii din Băneasa, Gostinu, Petrile şi Puieni din raionul Giurgiu cunosc această meteahnă a Dunării. Şi s-au hotărît să lupte împotriva ei.

Sprijiniţi de mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat din Giurgiu, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori individuali din raza comunelor de mai sus au trecut la executarea lucrărilor de amenajare a luncii dunărene, pe o suprafaţă de peste 3.500 de hectare. Au fost săpate şanţuri pentru scurgerea apei, s-a distrus lăstărişul, s-au făcut arături.

Ţăranii muncitori au hotărît să însămînţeze întreaga suprafaţă cu porumb, cunoscînd producţiile mari ce se obţin în luncă prin însămînţarea acestei plante.

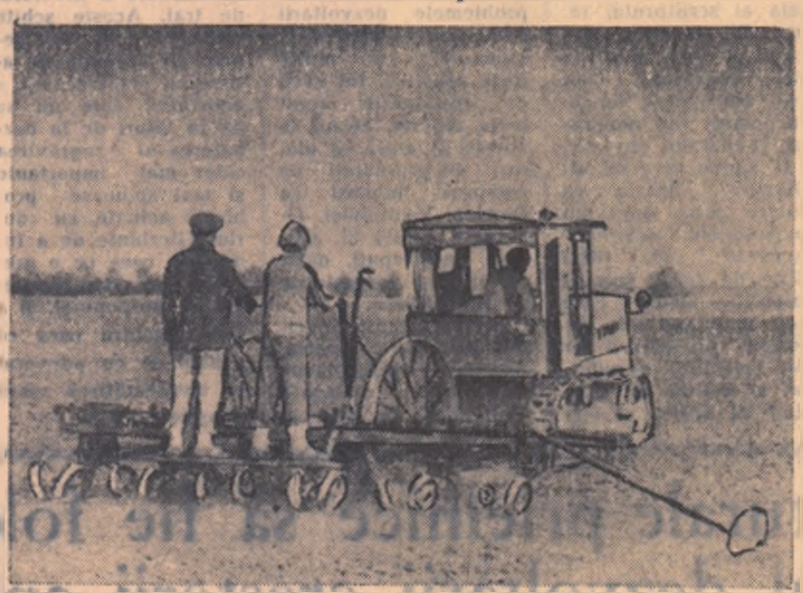
In cinstea zilei de 1 Mai, gospodăria agricolă colectivă „Calea Belşugului" şi întovărăşirea „Lunca Dunării" din comuna Gostinu au amenajat în luncă suprafaţa de 60 de hectare, pe care o vor însămînţa cu porumb hibrid.

In fruntea acţiunii de însămînţare a luncii Dunării se află şi ţăranii muncitori din comuna Puieni, printre care Marin Olteanu, Ion Ticu, Ion Stan, Petre Chelu şi alţii.

Strădania sătenilor din comunele Băneasa, Gostinu, Puieni şi Petrile este demnă de toată lauda şi merită să fie urmată şi de ceilalţi ţărani muncitori din satele aflate în luncile apelor. Producţiile ce le vor obţine le vor răsplăti din plin munca.

TRAIAN BARBALATA
corespondent voluntar

Insămînţează porumbul

La gospodăria agricolă de stat Peciul Nou, raionul Ciacova, regiunea Timişoara, a început însămînţarea porumbului.
In clişeu: tractoristul Ion Olah însămînţează porumb hibrid cu maşina S.K.G.-6 pe o parcelă de 140 ha.

Foto: SEVERIN P.

Vor cultiva porumb cu perioadă scurtă de vegetaţie

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Galaţi vor cultiva în acest an cu porumb o suprafaţă de 22.216 hectare, cu peste 10.000 hectare mai mult decît anul trecut. Aproape întreaga suprafaţă va fi cultivată cu sămînţă hibridă, iar pe 1.100 hectare se va face irigarea acestei culturi. Datorită nivelului scăzut al apelor, în acest an se acordă o atenţie deosebită punerii în valoare a terenurilor din lunca inundabilă a Dunării. La gospodăria de stat „Iosif Cilsci", raionul Călmăţui, se vor însămînţa peste plan cu porumb în terenul de baltă 2.000 hectare. Pe parcelele unde apele s-au retras au şi început lucrările de pregătire a solului. In cîteva zile a fost arată aproape jumătate din întreaga suprafaţă. La gospodăria de stat Lacu Sărat-Brăila se vor însămînţa în teren de baltă peste 1.000 hectare cu porumb. La semănatul acestor suprafeţe va fi folosită sămînţa de porumb cu o perioadă de vegetaţie mai scurtă.

Să efectuăm muncile agricole într-un timp scurt şi la un înalt nivel calitativ

Ploile căzute în ultima vreme în aproape toate regiunile ţării nu au împiedicat buna desfăşurare a muncilor agricole de primăvară. Dimpotrivă, în multe locuri, în urma ploilor, s-a intensificat simţitor ritmul executării grăpatului ogoarelor şi semănăturilor de toamnă.

Pînă la data de 10 aprilie a.c. s-au grăpat 71,5% din arăturile de toamnă şi s-au lucrat cu cultivatorul 14,5%. Totodată s-a grăpat circa 30% din suprafaţa ocupată cu semănături de toamnă. In ce priveşte grăpatul arăturilor de toamnă, cele mai frumoase rezultate s-au obţinut în regiunile Craiova, Timişoara şi Stalin, iar realizări nesatisfăcătoare în regiunile Galaţi, Piteşti şi Bacău.

Arăturile de însămînţare s-au efectuat pînă la data de 10 aprilie pe 76,6% din suprafaţa planificată, iar însămînţările de primăvară pe 41,6%. Fruntaşe în ce priveşte executarea însămînţărilor de primăvară sînt regiunile Craiova, Stalin şi Piteşti, iar rămase în urmă regiunile Galaţi, Ploeşti şi Bacău, care nu au început încă cu toate forţele însămînţatul culturilor din epoca a II-a.

Pînă la data de 10 aprilie a.c. gospodăriile agricole de stat au reuşit să termine în întregime arăturile de primăvară şi să însămînţeze cu diferite culturi suprafaţa de 100.579 hectare. La culturile de primăvară în gospodăriile de stat s-au încorporat în sol cantitatea de 763.449 tone de îngrăşăminte naturale şi 16.646 tone de îngrăşăminte chimice. De asemenea, pe semănăturile de toamnă s-au împrăştiat 20.717 tone de îngrăşăminte chimice suplimentare. Totodată în gospodăriile agricole de stat s-a acordat o atenţie deosebită grăpatului semănăturilor de toamnă, excepţie făcînd unităţile din regiunea Baia Mare, unde grăpatul s-a făcut pe numai 50% din suprafaţa planificată.

Belşugul recoltei din acest an depinde în mare măsură de lucrările făcute acum. De aceea, este necesar ca toate muncile agricole de primăvară să fie făcute într-un timp cît mai scurt şi la un înalt nivel calitativ. Să folosim cît mai raţional toate mijloacele mecanizate şi atelajele în vederea terminării grabnice a arăturilor de primăvară, grăpatului ogoarelor şi semănăturilor de toamnă şi executării însămînţărilor culturilor din cadrul epocii optime. In vederea păstrării umidităţii existente în pămînt, este necesar ca arăturile făcute acum să se grăpeze în aceeaşi zi, pe măsura efectuării lor, şi nu a doua zi, cum în mod dăunător se mai practică încă în unele regiuni ale ţării.

O deosebită atenţie trebuie să se dea în aceste zile însămînţării porumbului. In numeroase regiuni ale ţării această lucrare se execută din plin. In curînd porumbul se va putea însămînţa în toate comunele ţării. Este de datoria inginerilor şi tehnicienilor agronomi să vegheze ca lucrarea să nu fie efectuată nici prea devreme şi nici prea tîrziu, pentru a nu avea pagube de recolte.

In vederea sporirii producţiei de porumb este necesar să identificăm şi să însămînţăm cu această plantă toate suprafeţele potrivite din luncile inundabile ale rîurilor, care în acest an, datorită timpului secetos, pot fi luate în cultură. Pentru a se obţine recolte bogate pe aceste terenuri să efectuăm lucrările de pregătire a solului pe terenurile din luncă după sfatul inginerilor şi tehnicienilor agronomi.

Un adevărat centru cultural-politic al raionului

Trecînd prin fața clădirii casei raionale de cultură „Petőfi — Bălcescu" din Miercurea-Niraj, Regiunea Autonomă Maghiară, atenția mi-a fost atrasă de un frumos panou. Litere mari de o șchioapă anunțau că în sala mare a casei de cultură se desfășoară un festival al filmului.

Curînd am aflat că activitatea cinematografică condusă de neobositul Bede Janos constituie doar una din frumoasele acțiuni organizate de acest așezămînt cultural. Sub conducerea artistică a tov. Ceausc Alexandru, funcționează pe lîngă acest cămin două echipe de teatru, o echipă de dansuri populare, un cor bărbătesc, o orchestră de muzică populară și o brigadă de agitație. La faza raională a concursului echipelor artistice a căminelor culturale, echipa de teatru a casei raionale a ocupat primul loc cu prezentarea în limba maghiară a piesei „Năpasta" de Ion Luca Caragiale.

Casa raională de cultură din Miercurea-Niraj, care a luat ființă abia anul trecut, a reușit să organizeze o activitate multilaterală, datorită atragerii în munca culturală a unui mare număr de oameni ai muncii. La activitatea ansamblului artistic, de pildă, participă colectiviști ca Néma Sándor, țărani muncitori cu gospodărie individuală ca Fülöp Imre, Szőcs Lajos, tîmplar la S.M.T., ca și funcționara Nemes Iren. În total, ansamblul cuprinde peste 100 de activiști voluntari pe tărîm cultural, care nu precupețesc din energia și timpul lor liber pentru a contribui după posibilitățile lor la dezvoltarea activității culturale în raionul Tîrgu Mureș.

Un merit al activității artistico-culturale din această casă de cultură îl constituie legătura pe care o menține cu viața comunei. Oamenii muncii din Miercurea-Niraj, care asistă adeseori la reprezentațiile de la cămin, aplaudă îndeosebi programele prezentate de brigada de agitație. Sub conducerea talentatului Vale Imre, care este și responsabilul stațiunii de radioficare, colectivul brigăzii evidențiază în programele sale pe fruntașii în activitatea obștească, dar înțeapă cu arma satirei pe codași și birocrați, pe cei indolenți și nepăsători. Într-un asemenea program al brigăzii de agitație a fost prezentat un „călător" sosit la Miercurea Niraj, care descoperă multe lucruri bune, dar și o serie de lipsuri: munca culturală nesatisfăcătoare din S.M.T., starea proastă a drumurilor, unele defecțiuni în programele stațiunii de radioficare etc.

De obicei cînd ansamblul artistic prezintă programe în alte comune, colectivul brigăzii de agitație popularizează succesele tinerei gospodării colective din Miercurea Niraj și superioritatea marii agriculturi socialiste. În programele brigăzii sînt folosite deseori diferite forme artistice ca versurile cu poante, epigrame, dialoguri etc., prezentate într-un mod ingenios, ca să placă publicului. Programele brigăzii de agitație își ating de obicei scopul, fiindcă contribuie la înlăturarea unor lipsuri în cele mai felurite domenii de activitate. În timpul campaniilor agricole, adeseori critica aspră dar dreaptă adusă în public a contribuit la activizarea unor țărănci nepăsătoare sau a unor săteni codași.

De o popularitate bine meritată se bucură la Miercurea-Niraj ca și în multe alte comune, echipele de teatru ale casei raionale. Este lăudabilă străduința cu care artiștii amatori au contribuit la popularizarea creației marelui Caragiale, prezentînd în limba maghiară piesa „Năpasta". Echipa de teatru a jucat această piesă în 16 comune din Regiunea Autonomă Maghiară. Și nu se poate spune că interpretarea n-a fost de bună calitate. În felul acesta, casa raională de cultură din Miercurea-Niraj a contribuit la o mai bună cunoaștere a culturii progresiste romîne, la întărirea prieteniei frățești dintre oamenii muncii romîni și maghiari. Este remarcabilă și activitatea casei de cultură în vederea popularizării comorilor nepieritoare ale culturii populare maghiare. Echipele de teatru ale casei de cultură au jucat de multe ori piese de dramaturgului clasic maghiar Kisfaludy Sándor, ale scriitorilor progresiști contemporani Móricz Zsigmond și Kiss Jenő. În programele corului figurează frumoasele cîntece populare secuiești, maghiare și romîne, studiate și culese de marii compozitori maghiari Bártok Béla și Kodály Zoltán.

Relevînd unele succese importante în activitatea casei raionale de cultură din Miercurea Niraj, nu putem să trecem cu vederea și unele lipsuri care pot fi însă grabnic înlăturate. Prea puțin se reflectă în programele acestui cămin problema superiorității agriculturii socialiste, prea puțin sînt popularizate avantajele pe care le dobîndesc țăranii muncitori care se înscriu în gospodării colective, cooperative de producție sau întovărășiri agricole. Se pot face încă multe și pentru îmbogățirea programului corului și al orchestrei populare.

GH. EICHNER

Ce să citim

PAPP FERENC: Torpila

Papp Ferenc face parte din tînăra generație de prozatori maghiari din țara noastră. Volumul său de nuvele, schițe și povestiri intitulat „Torpila" cu care se prezintă cititorilor romîni, însumează scrierile sale de la debut și pînă acum un an, cuprinzînd o perioadă de 6-7 ani.

În nuvelele și schițele cuprinse în acest volum, Papp Ferenc dovedește reale calități și pentru schița satirică și pentru nuvelă. El își alege subiectele schițelor și nuvelelor sale din actualitate, din viața satului și a orașului. Este demnă de laudă promtitudinea cu care se ocupă de aspectele cele mai de seamă ale transformărilor petrecute în viața și conștiința oamenilor noștri.

Nuvela „Rugina" una dintre cele mai reușite lucrări din volum se remarcă prin adîncimea cu care sînt înfățișate problemele de viață.

Căsnicia soților Biro, clădită cu rîvnă și înțelegere, fericirea lor, este amenințată de rugina unor mentalități străine care-i împovărează și-i duce pînă în pragul divorțului.

Povestirea „Spre lumină" ne înfățișează o întîmplare tristă din trecut, care vorbește despre neputința celor săraci de a se bucura de binefacerile culturii.

Peripețiile unei echipe teatrale orășenești programată la sate ni le aduce în față povestirea „Lucrul cel mai important". Dintre schițele satirice „Torpila" ni se pare a fi cea mai realizată. Schița biciuiește decăderea morală a unor conducători de întreprinderi comerciale și cooperatiste oportuniști hidoși, legați între ei printr-o veche cîrdășie care nereușind să atragă în afacerile lor murdare pe un director cinstit și conștiincios, încearcă să-l compromită printr-o campanie de minciuni și zvonuri calomnioase.

Volumul „Torpila" constituie o lectură plină de învățăminte pentru cititorii noștri. Cartea se situează printre succesele din ultimii ani ale tinerilor noștri prozatori.

LUCIAN CURSARU

V. OVECIKIN: Schițe și nuvele

Astăzi, în Uniunea Sovietică, numele unor eroi din schițele lui Ovecikin sînt tot atît de cunoscute ca și acela al scriitorului însuși. De exemplu, unui birocrat, unui nepriceput înfumurat, care prin activitatea lui aduce mult rău poporului și statului sovietic, i se spune că e un alt „Borzov". Pentru că Borzov este unul din personajele schițelor cuprinse sub titlul „Zile de lucru într-un raion" — schițe care l-au făcut mai ales cunoscut pe autorul lor (V. Ovecikin a publicat și înainte de 1952, cînd au apărut „Zilele de lucru într-un raion"). În toate lucrările sale, Ovecikin se preocupă cu deosebire de viața satului sovietic, de problemele dezvoltării colhozurilor, scoțînd în evidență, cu multă forță artistică, tot ceea ce stînjenește acest mers înainte. El nu se sfiește să arate că alături de președinți de colhozuri inimoși ca Demian Vasilievici Opionkin există și activiști nepricepuți, delăsători, fără dragoste de avutul obștesc.

Pentru țăranii muncitori din țara noastră, figurile și întîmplările descrise de Ovecikin sînt pilde de felul în care ei pot contribui la îndeplinirea marii sarcini a transformării socialiste a agriculturii, de ridicare a nivelului de trai. Aceste schițe constituie de asemenea, un exemplu de atitudine cetățenească a artistului, care nu se dă în lături de la dezbaterea și zugrăvirea celor mai importante și mai spinoase probleme actuale, cu dorința fierbinte de a îndepărta ceea ce e greșit și birocratic, dușmănos și antipopular, și a stărui pentru ceea ce contribuie cu adevărat la îmbunătățirea vieții noastre.

Iosif baci e gospodar vrednic

Harnicii și pricepuții gospodari, țăranii muncitori din comuna Chichiș, Regiunea Autonomă Maghiară, stimează pe consăteanul lor, Iosif baci, ca pe unul dintre cei mai buni dintre ei. Fiecare are ce povesti despre vrednicia lui, și mai ales despre grija și dragostea cu care acesta își îngrijește vitele. În curte — gura, grajdul, adăposturile porcilor, al oilor, sînt rînduite cu pricepere gospodărească; casa, văruită proaspăt, sclipea, parcă. În soarele de primăvară, la ferestre, bătrînica lui Iosif baci a așezat frumos ghivece cu mușcate roșii.

Iosif baci, om trecut de 60 de ani, cu ochii plini de voiciune și bunătate, a fost bucuros că l-am călcat deunăzi pragul casei. Am vorbit cu el despre sănătatea lui și a băbuței lui, despre primăvara care a sosit cu bucurii și în satul lor, și așa, din vorbă în vorbă a început a-mi povesti cum de mic copil îl ajuta pe tatăl său în treburile gospodăriei, învățînd să iubească și să îngrijească vitele cu care își lucrează ogorul.

Pe lîngă vaca ce-i dă zilnic 15—16 litri de lapte, scroafa care trebuie să fete în curînd, porcii puși la îngrășat și cele 5 oi cu miei, Iosif baci are și două iepe roaibe, pe care le-a crescut de mici în gospodăria lui. Acum, cînd muncile de primăvară sînt în toi, el dă o mare atenție îngrijirii și hrănirii lor, știind că numai cu vite sănătoase și bine hrănite poate executa munci de calitate și la timp. De aceea, în rația zilnică de hrană, Iosif baci pune pentru fiecare iapă cîte 2 kg fîn de trifoi, 2 kg fîn de lucernă, 3 kg fîn de livadă, 4 kg sfeclă de nutreț, 2,5 kg pleavă și 4 kg de ovăz. Hrana aceasta le-o dă în trei tainuri: dimineața, la prînz și seara. Ca să aibă ce mînca peste noapte, seara el le dă în plus paie de orz amestecate cu fîn.

— Hrana iepelor, ca și la celelalte animale, Iosif baci totdeauna le-o dă numai furaje curate și de bună calitate. Adăparea le-o face de trei ori pe zi, fiecare iapă avînd găleata ei. Iosif baci are însă grijă ca atunci cînd vine cu iepele de la muncă să le adape abia după ce au consumat tainul, timp în care ele s-au odihnit și s-au răcorit. Pentru odihna vitelor în timpul nopții, el le schimbă zilnic așternutul din grajd, cu paie uscate și curate. Apoi, în fiecare dimineață el le curăță bine pe tot corpul. O dată pe săptămînă le spală copitele, iar din două în două luni are grijă să le potcovească. Cînd iese cu ele la muncă, el le potrivește bine hamurile pe corp, ca să nu le facă rosături, nu le bate, și le lasă să se odihnească cel puțin 10 minute după fiecare oră de lucru.

Cu astfel de vite, Iosif Szakács a reușit să însămînțeze în cîteva zile 0,90 ha cu orz, 0,20 ha cu grîu de primăvară, 0,30 ha cu ovăz, 0,60 ha cu sfeclă de zahăr, 0,21 ha cu sfeclă de nutreț și 0,30 ha cu cartofi timpurii. Totodată, el a putut să-și pregătească și terenul pentru însămînțatul porumbului și al cartofilor de toamnă.

— N-am stat nici o zi de cînd au început muncile de primăvară și totuși, iepele mele sînt parcă nepuse la ham. Asta fiindcă le-am hrănit și îngrijit bine — și-a încheiat povestirea Iosif baci, gospodarul din Chichiș.

Ing. E. VASILIU

Noul tractor romînesc U.T.O.S.-26 a intrat în fabricație de serie

ZILELE TRECUTE, VREDNICII MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DE LA UZINELE „ERNST THALMANN" DIN ORAȘUL STALIN AU SĂRBĂTORIT UN EVENIMENT DE SEAMĂ: TERMINAREA LUCRĂRILOR DE MONTAJ AL CELUI DE AL 7-LEA TIP DE TRACTOR ROMÎNESC—U.T.O.S.-26.

Răspunzînd chemării partidului de a produce utilaj agricol din ce în ce mai perfecționat, la nivelul cerințelor agriculturii noastre, colectivul uzinelor de tractoare a muncit neobosit pentru a grăbi fabricarea tractorului U.T.O.S.-26 care va putea fi folosit atît la lucrări de arat, de semănat, cultivat, recoltat cu combina, cît și pentru transporturi etc.

Această muncă n-a fost de loc ușoară, dar muncitorii uzinelor au lucrat — atunci cînd a fost nevoie — și peste orele lor obișnuite de producție, făcînd ca tractorul să iasă în mare serie din sectorul montaj-general, la 1 aprilie.

Desenele pentru noile piese au fost lansate încă de la 1 decembrie 1956. La mijlocul lunii ianuarie 1957 se terminase complet și pregătirea siderurgică, iar cea tehnologică era înaintată (în procent de peste 60 la sută). Apoi sculerii uzinei — mobilizați de organizația de bază și antrenați în întrecere socialistă de către comitetul de întreprindere — au depus eforturi serioase pentru a confecționa la timp sculele, matrițele și dispozitivele necesare, preocupîndu-se ca acestea să fie de tot mai bună calitate.

Frezorii au lucrat în două schimburi, evidențiindu-se în mod deosebit tov. Tatler Simion, Tobi Ion, Motoașcă Gh., Brendorfer Martin și Boriceanu I. Nu s-au lăsat mai prejos nici strungarii. Cele mai frumoase depășiri de normă le-au obținut în această perioadă de pregătire a pieselor de schimb tov.: I. Boezeanu, Ion Cincu, Emil Popescu și D. Pascovici, organizatorul grupei sindicale. De asemenea, merită cuvinte de laudă rectificatorii Vintilă Iordache, Catenescu Ion și Mușat Ștefan ca și ajutorul I. Dirstaru și alezatorii Nica D. și Aprodu M. de la atelierul maistrului Olah.

La prima vedere, noul tractor romînesc nu pare a se deosebi prea mult de vechiul tractor pe roți, fabricat la uzinele „Ernst Thalmann". Este însă o mare deosebire între condițiile de lucru cu U.T.O.S.-26 și celălalt tractor — U.T.O.S.-2 — în primul rînd în ceea ce privește calitatea tehnică.

Motorul lui U.T.O.S.-26 are o putere sporită față de celelalte tractoare: de la 35 C.P. la 45 C.P., și cu greutate specifică mai mică cu 4,2 kg. pe C.P., decît tipul anterior. În plus, noul tractor este înzestrat cu un număr dublu de trepte de viteză față de cel dinainte și cu o viteză sporită. O priză independentă de putere permite — așa cum am arătat și mai sus — acționarea continuă a combinei de cereale, cu o viteză constantă, chiar și atunci cînd la tractoare se schimbă viteza. Înfîrșit, roțile noului tractor au genții turnate și detașabile — ceea ce mărește durabilitatea și calitatea lor.

Din informațiile primite de la conducerea uzinei, nu peste multe zile, pe ogoarele țării, în diferite regiuni, noile tractoare romînești vor începe să lucreze din plin.

ION DRINCU

FILMUL PENTRU SATE

Ca-n filme!

— Mare încurcătură frate, mare încurcătură, c-an filme! rosti necăjit inspectorul Petrescu.

— Ei, nu vă mai supărați tovarășe inspector, că mai rău vă necăjiți, caută să-l îmbuneze șoferul Neagu.

Păi cum să nu fii supărat? De bine, de rău, ajunseseră cu mașina întreprinderii regionale cinematografice Pitești în comuna Potcoava. Sala cinematografului sătesc era plină. Trebuie să vă spunem că țăranii muncitori, întovărășiții și colectiviștii din satele piteștene sînt prieteni devotați ai filmului, mai cu seamă ai celui cu subiect din viața satului. În Potcoava, de pildă, s-a anunțat că începe filmul la ora 4 după masă, dar lumea a cumpărat bilete și-a intrat în sală de la ora trei.

— Ce film vom vedea? întrebau spectatorii.

— Unul frumos în orice caz, răspundea responsabilul cinematografului. Cum se cheamă nu știm, că-l așteptăm din clipă în clipă să sosească de la întreprindere, de la Pitești.

Și cînd în sfîrșit a sosit filmul, ce să vezi? N-ai ce vedea fiindcă filmul ăsta a rulat și luna trecută!

Directorul întreprinderii regionale cinematografice, tov. Romică Banea, se ocupă personal de programarea filmelor pentru satele regiunii. Cît de bine se ocupă se poate vedea lesne din programarea făcută și în comuna Potcoava, din raionul Slatina. În lunile decembrie și ianuarie, la cinematograful sătesc de aci au rulat filmele „Gelozia bat-o vina", „Povestea micului cocoșat" și „Doi acri de pămînt". În luna martie directorul a trimis aceleași filme.

Înțelegeți acum de ce era supărat inspectorul Petrescu cînd, sosit la Potcoava, a avut prilejul să constate că adusese 3 filme pe care toți cei din sală le mai văzuseră o dată?

Și acesta nu-i singurul exemplu negativ în activitatea întreprinderii regionale cinematografice Pitești. În drumețiile mele pe valea Argeșului am poposit și în comuna Bascovele. Mi s-au plîns țăranii muncitori că în cele 10 sate și 3 cătune ale comunei caravana cinematografică n-a venit în ultimii doi ani decît o singură dată. Atunci a fost bine primită. Bascovenii au transformat sosirea caravanei într-o adevărată sărbătoare. Sala a devenit neîncăpătoare, încasările au depășit orice așteptare. S-a organizat mai întîi o conferință agrotehnică, după care a urmat filmul. Oamenii au plecat mulțumiți de la spectacol. De atunci așteaptă într-una să sosească iar caravana. Cît vor mai aștepta?

Din ce cauză cele trei caravane cinematografice ale regiunii nu respectă programul lunar? Explicația este foarte simplă: în toate comunele ce se află pe un anumit traseu se găsește țuică bună de Pitești, sau vreo pasăre mai ieftină. Și atunci, ce rost ar avea să calce caravana o astfel de comună? Așa gîndește, de pildă, șoferul Boreca și chiar directorul Banea, care încearcă să transforme caravanele cinematografice ale regiunii în caravane de transport pentru gospodăria lui personală.

Hotărît lucru, munca cu „filmul pentru sate" în regiunea Pitești lasă mult de dorit. Să urmărim, de pildă, programul unei etape desfășurate în cadrul Festivalului filmului pentru sate. Iată cîteva titluri din filmele artistice prezentate: „Ghitarele dragostei", „Iarătmă", „Dosarul 306" etc. Firește, unele din ele sînt lucrări valoroase, apreciate de spectatori. Însă țăranii muncitori ar dori filme mai apropiate de viața lor, legate de transformarea socialistă a agriculturii, de lupta pentru recolte bogate, ca, de exemplu: „Desfășurarea", „În sat la noi", „Lența", „Mitrea Cocor", „Lumină la Koordi" și altele.

Stînd de vorbă cu tov. inspector Petrescu, acesta s-a arătat optimist în privința activității de viitor a întreprinderii. „Este vorba — ne-a spus dînsul — ca foarte curînd I.R.C.S. Pitești să treacă sub conducerea directă a sfatului popular regional. Desigur măsurile bune nu vor întîrzia să sosească. Directorul urmează să fie înlocuit".

Fără îndoială este bine că prin grija comitetului executiv al sfatului popular regional, va fi adus la conducerea întreprinderii un alt tovarăș. Dar asta nu rezolvă totul. Secția culturală regională va trebui să arate pe viitor mai multă exigență la întocmirea repertoriilor, îndeosebi a celor pentru sate, unde filmele alese cu precădere vor fi acelea care să ajute efectiv luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii și pentru dobîndirea unor recolte sporite. Trebuie, de asemenea, să fie îmbunătățită munca de control, pentru ca repertoriul fixat să fie respectat. Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Pitești așteaptă să sosească în satele lor filme cît mai multe, mai frumoase și mai instructive.

I. GOJA

ANII TREC

Schiță

de AUREL LAMBRINO

În tramvai, înghesuială mare. E ora cînd ies funcționarii de la birouri. Un țăran s-a urcat cu chiu, cu vai la stația de mai înainte și acum își face loc cu coatele spre platforma din față. Nu împinge, nu dă buzna, dar se strecoară încăpățînat pe după cei care-i stau în cale. Își croiește drum cum poate. Om nici tînăr, nici bătrîn: pieptar de flanelă, bocanci, ciorapi de lînă albă, scoși deasupra peste pantalon. Toți sînt leoarcă de sudoare, că-i zăduful amiezii, — el, nu. Doar tîmplele sub pălărie și fruntea i-s înrourate întrucîtva.

Pe platforma din față, se sucește și se învîrtește într-una, fără astîmpăr, pînă se apropie de ușă. I se face loc, dar el nu coboară, se strînge lîngă vatman, să le facă loc altora la coborît. Stă proțăpit acolo. Tramvaiul pornește din nou. Unul dintre pasageri își pierde răbdarea:

— De ce te-ai înfipt 'mneata aici, dacă n-ai de gînd să cobori? Cobori la prima?

— Nu știu. Merg pînă la... — și rostește numele unei stații. Îl rostește foarte corect, deslușit, cu toate inițialele, așa cum e scris pe tăbliță: inițială punct, inițială punct. Parcă l-ar citi, deși tramvaiul s-a oprit în dreptul unei tăblițe pe care scrie altceva.

— Mai ai patru stații.

— Așa? Iacă-i bine că-s la ușă. Și iarăși se ferește să le facă loc celor grăbiți, dar nu se dă cu totul la o parte.

Pasagerul intră-n vorbă cu omul. Din una-n alta, află ce treburi îl mînă pe țăran: se duce la Institutul Agronomic.

— Ce vrei să faci acolo?

— Păi, cu de-ale noastre. Am un băiat, vreau să-l fac inginer.

— A! Bravo, frumos. Învață bine? A terminat școala medie?

— De-nvățat, învață el, că n-are încotro. Îl mai și ating, dacă nu se ține de carte. Da-i mic, parcă mi-e și milă.

— Las' că nici 'mneata nu ești mare de stat.

Omul se uită nedumerit. Și ce, dacă?... Zice:

— Nu de-aceea. E nevîrstnic.

— Păi cîți ani are?

— N-are cinșpce.

E rîndul celuilalt să se mire:

— Și ce, vrei să-l dai la facultate de pe acum? În ce clasă-i?

— Merge pe-a noua. Da' nu mă duc să-l dau. Numai să-ntreb, să aflu ce și cum, cînd o fi. Ei, mai întîi la școală, să-nvețe din-o isprăvi... Trei ani trec ca nimic.

— Firește... Mai ai timp destul pînă atunci. Trei ani...

— N-am. Pot zice doi, nu trei. Ce-s trei ani? Pînă-n trei ani...

— Oricum...

— La noi, tovarășe, s-a făcut tovărășie... Ce-am mai luptat noi, să nu se desfacă! Întovărășiții, știi... ca oamenii. Zice: la anu' mai vedem noi. Păi, de ce să vadă? Am făcut-o, am făcut-o. Se vede, nu? Merge munca mai ușor. Poate-n vara asta nu. Încă nu. Dar la toamnă, punem bază la gospodărie numaidecît facem colectivă. Ne-am vorbit noi cu secretarul de bază — sîntem cîțiva. Și zic: Colectivă? De acord. Da'ne trebuie agronom bun, inginer. Că — zice — sînt; parcă eu zic că nu-s? Da' nu se leagă de noi. Am văzut eu prin alte părți: vine, stă ce stă, apoi pleacă. Se duce la oraș. Trage la oraș ori la matca lui — în alt sat, de unde a venit... Că-i om. Zic: Tovarășe, uite ce, la-nceput, cîțiva ani, om scoate-o noi la capăt cum om scoate-o. Ne-om ajuta singuri. — om cere agronom de la sfat... Pînă s-o ridica al meu. Îl fac inginer, s-atunci ne-am luat de-o grijă. N-o să mai plece nicăieri. Unde să plece? Că mai și-ntorc foaia, de l-or veni sticleți la cap.

— Mde! doi sau trei ani, și pe urmă încă vreo trei, patru, la institut...

— Nu-i mult. Trec anii, de nu-i vezi. Iacă, am ajuns. Bună ziua!...

CUM CONTRIBUIE...

...OFICIUL P.T.T.R. BILA

Factorii poștali care deservesc comunele Stoenești și Uzunu din raionul Giurgiu, duc corespondența și ziarele la 3 zile o dată sau cu vreo ocazie oarecare.

...ȘI GESTIONARUL COOPERATIVEI DIN CIL.

Gestionarul Leopold Ștefanovici de la filiala cooperativei „Albina"-Almaș, din satul Cil, raionul Gurahonț, nu distribuie ziarele și cărțile primite. Acestea zac împachetate zile întregi pe sub rafturi.

...LA MUNCA DE CULTURALIZARE A SĂTENILOR!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Condițiile naturale prielnice să fie folosite din plin în scopul dezvoltării creșterii animalelor

De la poalele munților Făgăraș și pînă departe în lunca Oltului, se întind cîmpuri netede, dar mai ales pășuni și fînețe naturale, care dau putința să fie crescute un mare număr de animale. Există aici o bogată experiență a crescătorilor în hrănirea și îngrijirea animalelor, în obținerea unor producții mari de lapte, carne etc. Unele gospodării colective care au dezvoltat sectorul zootehnic și-au creat prin aceasta adevărate izvoare de venituri bănești în tot cursul anului. De pildă, anul trecut colectiviștii din Șercaia au obținut din sectorul zootehnic 165.795 lei.

În ultimii ani, în cuprinsul raionului s-au obținut unele realizări importante privind organizarea stațiunilor de montă comunale, executarea unor lucrări de îmbunătățire a pășunilor comunale etc. Anul trecut, de pildă, au fost curățate 2.126 ha pășuni comunale prin muncă contributivă. În satul Dridif, comuna Voila, țăranii muncitori au executat șanțuri pentru scurgerea apei de pe o suprafață de cca. 65 ha.

Cu toate aceste realizări, în raionul Făgăraș, nivelul creșterii animalelor este departe de posibilitățile existente, și cu atît mai mult față de cerințele mereu crescînde de carne, lapte etc. ale oamenilor muncii. Ba încă, față de anul 1954, în 1956 numărul animalelor a scăzut simțitor, în loc să crească potrivit prevederilor legii pentru dezvoltarea creșterii animalelor. În această perioadă numărul de taurine a scăzut cu 2777 capete, din care la vaci cu 1196 capete, bubaline cu 1431 capete din care la bivolițe cu 1371 capete, iar la ovine cu 9090 capete. Aceste scăderi trebuie să dea serios de gîndit inginerilor și tehnicienilor raionului. După cum se vede numai condițiile naturale prielnice nu sînt suficiente pentru creșterea numărului de animale și mai ales pentru sporirea productivității lor. Printre cauzele care frînează dezvoltarea creșterii animalelor în acest raion se situează în primul rînd lipsa de preocupare pentru asigurarea bazei furajere.

Cu toate că în cuprinsul raionului există întinse suprafețe de pășuni, o mare parte au o producție scăzută, ceea ce mărește deficitul de masă verde, îndeosebi pentru oi și vaci. O suprafață de circa 5318 ha de așa zise pășuni sînt aproape complet nepășunabile, îndeosebi în zona de munte, fiind acoperite cu fel de fel de arborete dăunătoare. Cea mai mare parte din aceste pășuni ar putea fi curățate pentru lărgirea suprafețelor pășunabile. De asemenea, o mare parte din pășuni sînt acoperite de mușuroaie, iar pe altele, din cauza umidității excesive nu cresc decît ierburi de mică valoare și în același timp îngreunează prevenirea bolilor parazitare la animale.

Prin executarea unor lucrări de drenare numai în comunele Ucea de Jos, Beclean și altele s-ar putea pune în valoare sute de hectare de pășuni. Inginerii și tehnicienii agricoli pot și trebuie să dea o contribuție susținută pentru executarea unor asemenea lucrări. Ei trebuie să studieze, de la caz la caz, lucrările care trebuie executate și să ia măsuri practice pentru realizarea lor. Cu multă hotărîre, inginerii și tehnicienii trebuie să combată aplicarea șablon a unor măsuri care nu pot fi bune decît în anumite condiții. În acest raion au fost desțelenite sute de hectare de pășuni bune, care puteau fi îmbunătățite continuu prin alte mijloace.

De asemenea sute de hectare de terenuri foste pășuni sau fînețe naturale au fost înglobate în mod nejust în amenajamentele silvice. Numai în satul Arpașul de Sus, din comuna Streza-Cîrțișoara, peste 300 ha fînețe naturale au fost înglobate în amenajamentele silvice, iar în satul Corbi comuna Ucea de Jos 83 ha.

Una din cele mai importante măsuri care trebuie să stea în centrul atenției inginerilor și tehnicienilor este organizarea îngrășării pășunilor și fînețelor naturale. Specificul raionului, cu sol în majoritatea suprafețelor sărac, spălat de ape, cere să fie folosite la maximum toate posibilitățile de îngrășare. În afară de folosirea gunoiului de grajd bine putrezit și a îngrășămintelor chimice, un rol însemnat îl are îngrășarea prin tîrlire a pășunilor, așa cum se practică în comunele Șercaia și Șoarș.

În felul acesta, aproape fără nici un fel de investiții, se pot îngrășa anual sute de hectare de pășuni. Pentru realizarea acestor sarcini este necesar ca inginerii și tehnicienii agricoli să petreacă cea mai mare parte a timpului lor pe teren, în mijlocul crescătorilor de animale, pe care să-i îndrume în executarea celor mai bune lucrări pentru sporirea producției la hectar. Ei trebuie să popularizeze experiența bună a gospodăriilor colective fruntașe și a crescătorilor de animale care obțin producții mari.

O mare atenție trebuie dată dezvoltării creșterii animalelor în gospodăriile colective din cuprinsul raionului. Din păcate, în multe gospodării colective, cum sînt cele din Noul Romîn, Hălmeag și altele, creșterea animalelor nu se bucură de atenția cuvenită. Numai „greutățile obiective" nu pot explica de ce colectiviștii din Noul Romîn au obținut cu peste 1000 litri lapte mai puțin decît cei din Șercaia, cu toate că au cu toții vaci din rasa Siementhal. Printre cauzele care au dus la obținerea unor producții scăzute de lapte și alte produse, la gospodăria colectivă din Noul Romîn sînt în primul rînd, lipsa de preocupare pentru asigurarea furajelor necesare hrănirii animalelor, nerespectarea rațiilor de hrană și mai ales desele schimbări de îngrijitori în sectorul zootehnic. De altfel, la această gospodărie și la altele nu se aplică Hotărîrea nr. 141 pentru cointeresarea materială a îngrijitorilor în sporirea producției. Numărul scăzut de animale proprietatea obștească și mai ales productivitatea scăzută la multe gospodării colective din raion, duc la obținerea de venituri bănești scăzute. La gospodăria colectivă din Hălmeag față de prevederile legii nr. 6, ar trebui să existe 196 taurine din care 98 vaci, dar în fapt există numai 74 taurine din care numai 27 vaci. De asemenea, la Noul Romîn gospodăria colectivă în loc de 174 taurine din care 86 vaci, are numai 119 taurine din care 23 vaci.

Este o datorie de cinste a inginerilor și tehnicienilor agronomi și zootehniști de a îndruma zi de zi pe colectiviști să crească un număr mai mare de animale proprietate obștească, și mai ales să ia măsuri care să ducă la sporirea productivității pe cap de animal. Acum, în primăvară, trebuie luate măsuri practice pentru a asigura baza furajeră necesară atît pentru animalele proprietate obștească, cît și pentru cele aflate în gospodăriile personale ale colectiviștilor.

Posibilitățile mari de creștere a animalelor din raionul Făgăraș trebuie din plin folosite în scopul asigurării oamenilor muncii cu cantități tot mai mari de carne, grăsimi, lapte, lînă și alte produse de mare valoare.

B. TITUS

La munte

Am coborît într-o gară mică de munte. Incet, tacticos, trenul a pornit din nou. Codrii repetă șuieratul prelung al locomotivei... Mă uit în jur.

Privirea-mi alunecă pe imensul amfiteatru al munților... pe firicelul de apă cristalină ce se furișează în vale, clipocind ușor...

De undeva răzbate, ca o șoaptă melodioasă, o doina...

Au venit zilele primăverii cînd ciobanii au scos turmele la păscut, cînd fluierul devine iar prietenul lor nedespărțit...

S-o iau oare către sat? Voi găsi pe întovărășiți pe lîngă case? Sau poate mai degrabă la sălaș, unde crescătorii de oi au de lucru în zilele acestea de primăvară.

O iau în spre sălaș...

Las în vale, în partea stîngă, satul cu casele lui de piatră.

După vreun ceas de drum bătut cu piciorul pe cărări șerpuitoare, îmi apar în față construcții, oameni trebăluind de zor și turma de oi...

Incă de departe un cîine se grăbi să-mi vestească sosirea.

— Bună vreme, strig eu. — tovarășul președinte e pe-aici?

— Ba-i la gaiăr — îmi spune un cioban, arătînd cu bîtul peste munte, către gară.

Cîțiva oameni urcați pe o construcție fixau grinzile pentru acoperiș, alții lucrau la un gard...

— Ce-i zorul ăsta? — caut să-l iscodesc pe bătrînul cioban.

— Ridicăm saivane... grajd... îngrășătorie de porci...

După ce-și liniști cîinii, mă apropiai de cioban.

— Se vede treaba că nu știi multe despre întovărășirea noastră...

Ii dau dreptate, mă despart de el și intru în vorbă cu bătrînul Boldea, cu Arsenie Buciuman, Simion Talis și alți întovărășiți, care lucrau la construcții. Din primele vorbe desprind o legitimă mîndrie față de tot ceea ce au realizat.

— Cum a fost începutul? — îl întreb pe bătrînul Boldea.

— Am pornit-o, acuma-i anu', cu 70 de oi, îmi spune. Numără-le și dumneata că-s 157... Ei, dar eu cred că nu ne prinde iarba de-o palmă fără 500 de oi...

Sîntem 38 de familii. Cereri mai avem 6. Acum s-au înscris și Mihai al lui Grozav, Mihul Anghelescu și mijlocașul Ion Boldea. Toți îs buni crescători de oi... Vin ei spre noi, îi atrag roadele muncii unite. Ieri au venit vreo cîțiva săteni tocmai de la Voislova să ne vadă întovărășirea, că vreau și ei să facă una.

„E cu folos să pui laolaltă oile? Cum v-o mers vouă? — ne-a întrebat unul din ei.

După ce le-am arătat tot ce avem, i-am întrebat:

— Ați dus voi acasă pentru fiecare oaie cîte 6 kile de brînză, 2,5 kg de lînă și 40 de lei, cum am dus noi în primul an?

Răspunsul lor... îl puteți ghici... Tot așa am zis și noi pînă nu ne-am întovărășit și am privit ce-or strîns alții mai grăbiți cu întovărășirea...

Ne-am luat cu vorba. Soarele sta gata să alunece dincolo de piscurile înalte ale munților.

*

Coboram către gară pe aceeași potecă. Din cînd în cînd priveam îndărăt. In minte îmi stăruia discuția avută cu întovărășiții... realizările lor... Ce lucru mare și de nepreţuit este forța muncii unite!...

A trecut doar un an de cînd 38 de familii, un mănunchi de oameni, din comuna Marga, raionul Caransebeș, și-au adunat la un loc oile și glia. Și rezultatele sînt mereu mai îmbucurătoare.

La începutul acestui an, adunarea generală a aprobat un frumos plan de dezvoltare. Construcții... Mărirea fondului de bază. Cu creditele acordate de stat vor cumpăra 20 de vaci și 20 de porci pentru prăsilă. 50 la sută din numărul mieilor vor rămîne de prăsilă. Cîte 10 kg brînză și 3 kg lînă se vor obține de la fiecare oaie. Au contractat cu statul 500 kg lînă, 2.000 litri lapte și cîteva sute de kilograme de brînză. Veniturile se vor împărți și după cap de oaie și după zile-muncă.

M-am despărțit de întovărășiții din Marga cu convingerea că hărnicia lor e o chezășie a succeselor viitoare a tinerei întovărășiri zootehnice.

EMILIA CULEA
Corespondent

Un izvor de venituri

Prin dezvoltarea sectorului legumicol, gospodăriile agricole colective își sporesc în însemnată măsură veniturile. Astfel, aducînd pe piața orașelor produse de sezon, colectiviștii din comuna Borș, raionul Oradea, obțin zilnic, numai din vînzarea salatei verzi, peste 1000 de lei.

In clișeu: un grup de colectiviști încărcînd salata verde în coșuri.

Nici un colectivist sub minimul de zile-muncă

(Urmare din pag. 1)

giu, unde după însăși mărturisirea președintelui și a socotitoarei, ei doi, plus brigadierul și paznicii, beneficiază, potrivit prevederilor planului de producție, de aproape un sfert din totalul zilelor-muncă ce se vor consuma anul acesta în gospodărie. Această stare de lucruri duce la scăderea valorii zilei-muncă și deci la slăbirea interesului colectiviștilor pentru munca obștească.

Călăuzindu-se după normativul existent adunarea generală a fiecărei gospodării are dreptul să intervină în așezarea normelor. Folosindu-se de acest drept, adunarea generală trebuie să ia hotărîri adînc chibzuite, care să nu provoace nemulțumiri și, prin aceasta, neparticiparea regulată la muncă a colectiviștilor.

Trebuie luptat împotriva consumului exagerat de zile-muncă. Mecanizarea a cît mai multe lucrări agricole și în special a muncilor în cultura mare va elibera forțele de muncă necesare pentru crearea de ramuri anexe aducătoare de cîștiguri. Mecanizarea muncilor agricole îngăduie totodată executarea muncilor la timp și în condiții agrotehnice superioare.

In prezent se desfășoară însămînțarea porumbului și a altor plante. Mersul de pînă acum al însămînțărilor a dovedit că participarea colectiviștilor la lucru e mai bună decît în alți ani. In gospodăriile bine dezvoltate, care au dat de la începutul anului cel puțin un avans bănesc, participarea la lucru a membrilor lor e de aproape sută la sută. In zilele ce urmează, volumul lucrărilor agricole sporește. Se va trece pretutindeni la întreținerea prășitoarelor. Condițiile deosebite din acest an, îndeosebi gradul mic de umiditate a solului, cauzat în special de lipsa precipitațiilor abundente din timpul iernii și în prima parte a primăverii, impun executarea unui mare volum de lucrări în cîmp. De graba și interesul cu care sînt executate aceste lucrări depinde într-o foarte mare măsură soarta recoltei.

Iată de ce-i necesar ca în fiecare gospodărie să se lupte ca și ultimul dintre colectiviști să depășească numărul minim de zile-muncă stabilit de adunarea generală. In această luptă să nu se uite nici o clipă de calitatea lucrărilor. De munca fiecărui colectivist depinde înflorirea gospodăriei din care face parte, bunăstarea lui și a familiei sale, precum și atragerea tuturor țăranilor individuali pe drumul larg, aducător de belșug, al agriculturii socialiste.

Un raion codaș

(Urmare din pag. 1)

Cum sînt îndrumați să muncească agronomii din raionul Urziceni se poate vedea și din următorul fapt: la secția agricolă raională tov. Dumitru Mihăiescu din comuna Coșereni este socotit drept tehnicianul cel mai activ din raion. Dar oricît m-am străduit n-am putut vedea în ce constă această „activitate", de vreme ce țăranii muncitori din comună nu vor în ruptul capului să însămînțeze porumbul pînă la... 10 mai, deși pămîntul este suficient de cald.

...LA „CENTRU" ȘEDINȚELE SE ȚIN LANȚ!

Cauza lipsei de îndrumare a tehnicienilor constă în primul rînd în birocratismul practicat la secția agricolă a raionului. Numai în cursul săptămînii trecute, la secția agricolă raională s-au ținut trei ședințe: una de „comandament" cu privire la mersul însămînțărilor, alta cu conducerile gospodăriilor colective, iar, alta cu privire la... pregătirile pentru campania de vară! In ședința la care au luat parte președinții gospodăriilor colective s-a stabilit între altele ca însămînțatul porumbului în aceste unități să înceapă la o dată fixă pe întregul raion, adică la 12 aprilie, iar țăranii muncitori cu gospodării individuale — așa cum mi-a confirmat însăși tov. ingineră principală Predica, — la 15 aprilie! ...Comentariile sînt de prisos. De ce să ne mai mirăm că pînă la 12 aprilie în întregul raion se însămînțaseră suprafețe atît de mici cu porumb?

*

In loc de „concluzii" credem că este necesar să atragem atenția organelor agricole cu munci de răspundere din raionul Urziceni, că timpul este foarte înaintat. Fiecare ceas și zi bună de muncă trebuie să fie acum folosite din plin, pentru a se grăbi arăturile și însămînțările. Așadar, mai puține ședințe, tovarăși agronomi, cît mai puține ore la birou, în schimb cît mai rodnică activitate de îndrumare a oamenilor muncii pe ogoare acolo unde se hotărăște soarta recoltei din acest an.

GH. BACIU

Un sistem modern de irigație

A fost dat parțial în exploatare sistemul de irigație Bistrița-Bacău, unul dintre cele mai moderne sisteme de acest fel din țară. Cu ajutorul lui se vor iriga anul acesta 250 hectare cu legume și porumb hibrid, suprafață care în anii viitori va ajunge la 2.000 ha.

Sistemul executat este superior sistemelor mai vechi de irigație în ceea ce privește concepția și realizarea tehnică a lucrărilor.

Canalul magistral, din care se ramifică canale mai mici pentru distribuirea apei pe sectoare, are un debit de doi metri cubi de apă pe secundă. Distribuirea și manevrarea apei pe canal se face cu ajutorul amenajărilor executate din prefabricate de beton ca stăvilare regulatoare, distribuitoare etc.

Lucrarea a fost executată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii prin Trustul de îmbunătățiri funciare.

La tăiatul și legatul viței de vie

Brigada viticolă din gospodăria agricolă de stat Sălard, regiunea Oradea, execută cu multă atenție tăiatul și legatul viței de vie.

In clișeu: un aspect din timpul muncii.

Să cultivăm roșiile direct, fără răsad

Deși roșiile sînt plante iubitoare de căldură, totuși pe teritoriul țării noastre ele dau recolte mari pretutindeni, cu excepția zonei muntoase.

Dacă se folosesc soluri valoroase, raionate, se aleg terenurile cu atenție, se aplică sistemul cel mai rațional de cultură, obținem producții mari, timpurii, iar cultura roșiilor devine deosebit de rentabilă.

In practică, la noi, este încetățenită cultura roșiilor prin răsad. Experiențele din ultimii ani au arătat însă că rezultate foarte bune se pot obține prin semănatul direct, fără răsad. Această metodă este deosebit de rentabilă pentru întreprinderile agricole socialiste și cele ce aprovizionează fabricile de conserve cu materie primă.

Astfel, în anii 1955 și 1956 fermele horticole au obținut pe zeci de hectare cîte 20—30 tone de roșii în medie la hectar, din soiul Colturate de Tulcea, însămînțat direct. Deosebit de potrivite pentru această metodă sînt soiurile pitice: Malak, Pervenet 190, Gruntovoi Gribovschi, Gruntovaia Scorospelka, Gruntovoi Alpatiev sau orice alt soi timpuriu sau semitimpuriu.

La semănat se pot folosi orice semănători de legume dînd 2 kg sămînță la hectar și stabilind pentru solurile cu portul înalt distanța între cele două rînduri din bandă de 60—70 cm, între benzi de 80—90 cm, iar pe rînd de 50 cm. La solurile cu portul pitic se recomandă semănatul în benzi la 2—3 rînduri cu 60—70 cm între benzi, 50 cm între rînduri și 35—40 cm între plante pe rînd. In cuiburi se seamănă la 80 × 70 cm cîte 10—15 semințe, lăsînd apoi două plante. Cultura în benzi se recomandă pentru unitățile cu suprafețe mari, pe cînd cea în cuiburi pentru cele cu suprafețe restrînse.

Inainte de semănat, sămînța se umectează și se lasă să încolțească. Cînd la 6 la sută din semințe apare colțul, sămînța se călește la 1—2 grade C., timp de 48 de ore, apoi se usucă și se seamănă. Se recomandă ca sămînța astfel pregătită să se amestece cu părți egale de sămînță netratată.

Semănatul în cîmp se face în prima jumătate a lunii aprilie, la adîncimea de 2—4 cm. O dată cu semănatul se încorporează în sol 30—40 kg de superfosfat granulat la hectar. Crusta se sparge cu grapa rotativă. Imediat după răsărirea plantelor se dă prima prașilă. Cînd plantele au două frunze adevărate se face buchetarea, după care urmează prima rărire, iar la 4—5 frunze se lasă plantele la distanțele indicate.

Peste vară se aplică 3 cultivații și 2—3 plivir. In regiunile secetoase cultura se irigă de 4—5 ori, dîndu-se de fiecare dată 350—400 m.c. de apă la hectar.

Apa se conduce pe canale lungi, deschise de rariță, sau cultivatoare special adaptate.

In perioada de vegetație se aplică îngrășarea suplimentară, se fac stropirile cuvenite cu zeamă bordeleză în concentrație de 1 la sută, iar în faza de formare masivă a fructelor stropirea cu soluție de 1 la sută azotat de amoniu.

Inainte de căderea brumelor de toamnă se recoltează toate fructele verzi, așezîndu-se pentru maturare naturală sau tratare cu etilen în răsadnițe, sere, șoproane etc. în straturi de 1—2 fructe.

Cultura directă a roșiilor este indicată acolo unde nu sînt condiții pentru producerea răsadului în cantități suficiente. Ea poate să găsească o largă răspîndire și în regiunile unde n-a existat încă preocupare pentru producerea răsadului, ușurînd astfel răspîndirea culturii roșiilor pe întreg teritoriul țării.

Ing. EUGEN V. SANDULESCU

Premii da, producții ba

In legătură cu practica folosită în planificarea producției de lapte de unele gospodării agricole de stat din regiunea Craiova

Pînă acum, modul în care se făcea stabilirea sarcinilor de plan în gospodăriile agricole de stat nu încuraja prea mult inițiativa unităților. De aceea, începînd cu anul acesta, au fost luate măsuri de îmbunătățire a sistemului de planificare, făcîndu-se cît mai mult loc inițiativei gospodăriilor de a oglindi în sarcinile de producție pe care le stabilesc toate resursele locale.

In această privință, stabilirea sarcinii de lapte de vacă s-a efectuat pentru anul în curs la unele gospodării de stat din regiunea Craiova sub semnul noului spirit în planificare arătat mai sus. Astfel, gospodăria de stat Gîrla Mare, deși a primit din partea trustului sarcina anuală de 1.550 litri lapte pe cap de vacă furajată, apreciind posibilitățile sale de furajare și productivitatea efectivului de vaci, care a fost îmbunătățit prin achiziționarea recentă de animale de rasă bună, a mărit această sarcină la 1.700 litri. La fel au procedat și gospodăriile de stat Breasta, Segarcea și altele.

In cadrul trustului Gostat Craiova sînt însă și gospodării unde planificarea producției de lapte a fost făcută cu totul altfel. Gospodăria de stat Rogova, de pildă, a planificat pentru anul în curs o producție de 1.870 litri de lapte pe cap de vacă furajată, iar gospodăria de stat Romanești, 1920 litri.

Aceste producții nu corespund posibilităților existente în aceste unități. Și iată de ce. Este știut că rezultatele anterioare constituie un criteriu în fixarea noilor sarcini. Ce realizări au avut anul trecut aceste gospodării în ceea ce privește producția de lapte? La Rogova, producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.723 de litri, iar la Romanești de 2.338 de litri. Care a fost însă structura efectivului de vaci din anul 1956 și care este cea din anul acesta? La sfîrșitul anului trecut ambele gospodării au vîndut animalele propuse spre reformare, dar în schimb, în același an, și anume după stabilirea sarcinii anuale de lapte, gospodăria de stat Rogova a cumpărat un număr de 29 de vaci bune de lapte din regiunea Stalin, iar gospodăria de stat Romanești a cumpărat 43 [illegible] din regiunea Oradea. Era de așteptat deci ca în 1957 producția de lapte să fie mărită cu atît mai mult cu cît încă de la începutul anului se dispunea de animale mai bune. Analiza amănunțită a posibilităților acestor două unități dovedește că gospodăria de stat Rogova poate realiza anul acesta o producție de cel puțin 2.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată, iar gospodăria de stat Romanești, 2.400 litri.

Cercetîndu-se mai îndeaproape cauzele acestei stări de lucruri se ajunge la concluzia că conducerile celor două unități au mers pe linia de cea mai mică rezistență, cu scopul de a induce în eroare forurile superioare și de a obține pe această cale, la sfîrșitul anului, o răsplată nemeritată.

Această concluzie este întărită și prin faptul că anul trecut gospodăriile de stat Rogova și Romanești au comunicat oficial producții mai mari decît cele obținute în realitate, ceea ce a determinat conducerea trustului să le acorde chiar premii. Astfel, gospodăria de stat Rogova a raportat o producție de lapte pe cap de vacă furajată de 2.505 litri, în loc de 1.723 de litri, iar gospodăria de stat Romanești, 2514 litri în loc de 2338 litri. Sporirea fictivă a producției medii anuale a fost posibilă datorită faptului că conducerile celor două unități au omis cu bună știință să includă în numărul global al animalelor furajate și vacile cumpărate în schimbul celor reformate. Așa, bunăoară, la gospodăria de stat Rogova numărul mediu de vaci furajate comunicat pe anul 1956 a fost de 50 în loc de 72,7, iar la Romanești de 64, în loc de 73,4. Astfel de practici se mai pot întîlni și în alte gospodării de stat din regiunea Craiova.

In comiterea acestor fapte, conducerea trustului Gostat Craiova (director ing. Popa Mihai) poartă o mare parte din vină, deoarece nu efectuează un control sistematic asupra modului în care își planifică și își îndeplinesc sarcinile de plan gospodăriile din subordine. De altfel, aceasta reiese și din faptul că pe întreg trustul, potrivit condițiilor existente în fiecare gospodărie, se poate realiza anul acesta cu 1.781 hl lapte de vacă mai mult decît s-a planificat.

Față de această situație trustul regional Gostat și conducerile gospodăriilor agricole de stat au datoria să treacă grabnic la revizuirea sarcinilor de producție ce le revin, corectîndu-le la nivelul posibilităților existente.

Ing. GHEORGHE MITRICA

INDEMN IN MUNCA

Experimentarea noului sistem de salarizare la S. M. T. Gorneni

Norii de plumb parcă se tîrau la suprafața pămîntului. Prin hîrtoapele drumului noroios — din pricina ploii căzute peste noapte — mașina cu care mergeam spre comuna Novaci înainta cu greu. In sfîrșit, după vreun ceas de drum, iată-ne în ograda largă a grajdurilor sfatului popular comunal. Patru tractoare M.T.Z. se tot roteau în jurul casei de cîmp, ba urnind o cisternă pentru carburanți, ba remorcînd un plug...

— Băieții au terminat lucrul aci, la Novaci, și se pregătesc să plece la întovărășirea din Mihăilești — mă lămuri mecanicul șef Dumitrescu Ion.

Așa cum aflai de la agronomul de sector Enescu Alexandru, — un om negricios la față, cu ochi vii, inteligenți, — brigada a 8-a de M.T.Z.-uri îndeplinise contractele de lucrări în comună, executînd arături pe ogoarele a mai bine de 100 de țărani individuali. Mai înainte, brigada lucrase și la întovărășirile din Tufa, Buda și Popești, depășind planul din campania de primăvară cu peste 100 la sută. Tractoriștii Salta Ion și Neacșu Stancu făcuseră fiecare mai bine de două planuri.

— In ultimele două zile, de cînd ne-a sosit vestea despre aplicarea experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare, — mi-a spus agronomul de sector, — tractoriștii parcă au prins și mai mult aripi! Au lucrat pînă la miezul nopții. Fiecare și-a depășit norma zilnică cu 70-80 la sută.

Aflai astfel că la S.M.T. Gorneni tov. Sforaru Neagu, directorul stațiunii, prelucrase de acum, cu șefii de brigăzi regulamentul și instrucțiunile experimentării sistemului de salarizare în regie și pe bază de premii, cum se va aplica aci. In același timp, s-a început și lucrarea pentru întocmirea calculului economic, în vederea determinării fondului de salarii și pentru stabilirea salariilor tarifare în funcție de calificarea și vechimea mecanizatorilor.

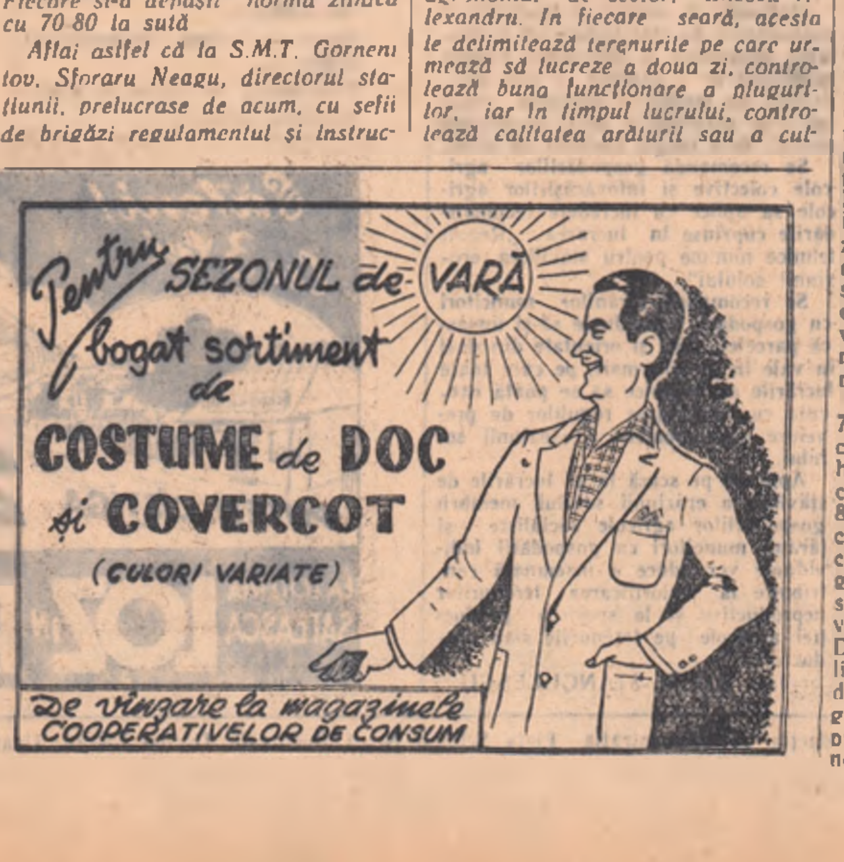
...In timp ce, în uruitul motoarelor, brigada se alinia pentru a porni la drum, șeful de brigadă Pupazan Constantin mi-a spus:

— Toți tractoriștii noștri sînt bucuroși cum nu se mai poate. Căci, potrivit sistemului îmbunătățit de salarizare, vom cîștiga mult mai mult decît pînă acum. Fiecare ne dăm însă seama că trebuie să răspundem printr-o muncă și mai dîrză grijii partidului și guvernului, pentru ridicarea nivelului nostru de trai. Sîntem deocamdată fruntași pe stațiune.

Șeful de brigadă vorbise cu inimă, cu ambiția de a nu ceda ușor steagul de fruntaș.

— Sînt cu toții mecanizatori buni, mi-a spus despre ei mecanicul șef. Ii ajută mult îndeosebi agronomul de sector, Enescu Alexandru. In fiecare seară, acesta le delimitează terenurile pe care urmează să lucreze a doua zi, controlează buna funcționare a plugurilor, iar în timpul lucrului, controlează calitatea arăturii sau a cultivației. In plus, nu pierde nici un prilej să-i lămurească pe țăranii individuali asupra avantajelor muncii în comun. Prin munca lui a contribuit în bună măsură la crearea întovărășirii din satul Tufa, și a lărgirii cu mult a celorlalte întovărășiri. Aici, în Novaci, i-a convins pe mai bine de 30 de individuali să facă cereri în scopul creării unei întovărășiri agricole. E sigur că și de aci înainte, cu ajutorul lui, tractoriștii din brigadă vor dobîndi succese de seamă.

ION DRINCU

Rezultatele cercetărilor asupra complexului de factori la porumb

(Urmare din pag. 1)

vedere al climei și solului. In anul 1956, ciclul experimental de 3—4 ani s-a încheiat la stațiunile: Baza experimentală agricolă Moara Domnească — regiunea București, Studina — regiunea Craiova, și Lovrin — regiunea Timișoara. La fiecare din aceste stațiuni s-a lucrat cu soiuri diferite, care sînt raionate în regiunile respective. La Moara Domnească experiența a fost făcută cu soiul Dinte de cal I.C.A.R.-54, la Studina — Romînesc de Studina, iar la Lovrin cu soiul de porumb Dinte de cal Lester-Phister. Pentru epoci s-au luat trei variante și anume: epoca I semănat devreme, adică imediat ce s-au realizat condițiile de temperatură pentru semănatul porumbului în localitatea respectivă (9—10 grade C la adîncimea de 10 cm în sol), apoi epoca a II-a semănat cu 10 zile mai tîrziu, iar ultima, epoca a III-a, cu 20 de zile mai tîrziu decît prima. Desigur că, în fiecare an și la fiecare stațiune, datele calendaristice ale epocilor de semănat respective au variat în funcție de condițiile climatice ale anilor în care s-a experimentat.

Distanțele studiate au fost: 70/50 cm cu 1 plantă la cuib, deci cu densitatea de 28.800 plante la hectar; 75/75 cm cu 1 plantă la cuib și 17.700 plante la hectar și 80/80 cm cu 2 plante la cuib, deci cu 31.200 plante la hectar. Toate aceste variante au fost puse pe agrofond îngrășat și neîngrășat, însumînd în total un număr de 18 variante.

Din rezultatele obținute s-a văzut limpede cum distanța sau numărul de plante, epoca de semănat și îngrășămintele au influențat asupra producției. După aceste rezultate ne putem orienta foarte bine pentru a recomanda diferite măsuri agrotehnice în diferite regiuni. Astfel, în regiunea de silvostepă unde este situată Moara Domnească, cele mai mari producții s-au obținut la un număr mai mic de plante la hectar, și anume 17.700, semănate în cuiburi așezate în pătrat la 75/75 cm pe fond neîngrășat. In anii ploioși însă producții mai mari s-au obținut la porumbul semănat mai des, la 70/50 cm cu 1 plantă la cuib și 80/80 cm cu 2 plante la cuib.

In anul 1954, care a fost un an favorabil pentru cultura porumbului, atunci cînd s-a semănat în epoca a II-a, la distanța de 70/50 cm (28.000 plante la hectar) pe fond neîngrășat, s-au obținut 4212 kg boabe la ha. Dacă s-a aplicat semănatul în cuiburi așezate în pătrat, cu un număr mai mic de plante la hectar, deci mai potrivit pentru regiune, și anume la 75/75 cm cu 1 plantă la cuib (17.700 plante la ha), producția a crescut la 5269 kg la ha. Dacă s-a ținut cont și de epoca de semănat, la aceeași distanță, semănat în epoca I (care în acel an s-a realizat la 21 aprilie) producția a crescut și mai mult, la 5693 kg la ha. In plus, semănînd pe agrofondul îngrășat s-a obținut cea mai mare producție, de 6.176 kg boabe la ha. Deci, din exemplul de mai sus se vede limpede cum acționează toți factorii îmbinați laolaltă și anume: producția cea mai mare s-a obținut atunci cînd s-a semănat devreme, în cuiburi așezate în pătrat, la distanța cea mai potrivită de 75/75 cm... cu un număr de 17.700 de plante la hectar, pe agrofondul îngrășat.

Din rezultatele experienței pe toți anii de experimentare se poate trage concluzia că în zona de silvostepă din Muntenia, unde se află situată stațiunea I.C.A.R. Moara Domnească, și este raionat soiul Dinte de cal I.C.A.R.-54, în anii secetoși producția cea mai mare se obține atunci cînd semănatul porumbului se face devreme și la distanță mai mare între plante, și anume la 75/75 cm cu 1 plantă la cuib, pe cînd în anii cu ploi regulate, distribuite pe toată perioada de vegetație, producția cea mai mare la porumb se obține la distanță de 70/50 cm cu 1 plantă la cuib sau 80/80 cm cu 2 plante la cuib, și semănat pe agrofond îngrășat.

La stațiunile Studina și Lovrin, situate în zona de silvostepă a Olteniei și Banatului, unde ploile cad mai regulat și în cantitate mai mare, iar solul este mai fertil, cele mai bune rezultate s-au obținut la soiurile de porumb raionate — Romînesc de Studina și Lester Phister — atunci cînd s-a cultivat cu un număr mai mare de plante la hectar și anume: 28.800 și 31.200, la distanță de 70/50 cm cu 1 plantă la cuib, și 80/80 cm cu 2 plante la cuib, semănate mai devreme, pe agrofond îngrășat. La stațiunea Lovrin îngrășămintele au fost mai bine valorificate decît la Studina, unde soiul Romînesc de Studina nu a folosit îngrășămintele minerale destul de bine în condițiile de timp și sol în care s-a făcut experiența.

Iată deci cum din experiențele de complex se poate cunoaște modul de comportare al factorilor îmbinați între ei, și cum pe baza rezultatelor obținute se pot face recomandări pentru practică.

Numai dacă vom aplica toate măsurile agrotehnice complexate, și în mod diferențiat după zonă de cultură, vom putea obține recolte mult mai mari și ne vom îndeplini sarcinile trasate prin Directivele Congresului al II-lea al P.M.R.

Salut delegației Partidului Comunist Francez!

Luni, 15 aprilie a.c. a sosit la București o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care vizitează Republica Populară Romînă și va avea convorbiri cu o delegație a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Oamenii muncii din Republica noastră Populară întîmpină cu dragoste frățească pe reprezentanții Partidului Comunist Francez. Poporul romîn a urmărit întotdeauna cu admirație activitatea de 37 de ani a Partidului Comunist Francez. Cel mai puternic partid al Franței, Partidul Comunist Francez, are frumoase tradiții de luptă. Comuniștii francezi au luptat cu nestrămutată hotărîre pentru interesele poporului muncitor, împotriva exploatării și asupririi capitaliste. Credincios principiilor internaționalismului proletar, Partidul Comunist Francez a luptat și luptă de asemenea pentru libertatea tuturor popoarelor coloniale, crunt exploatate și asuprite de către imperialiștii francezi. Maurice Thorez, Jacques Duclos, Marcel Cachin și alți conducători iubiți ai Partidului Comunist Francez au fost ținuți ani de zile în închisori și lagăre, fiindcă s-au pronunțat pentru dreptul de autodeterminare a popoarelor din Maroc, Indochina și din alte colonii franceze.

După venirea la putere a lui Hitler în Germania, Partidul Comunist Francez a stat în fruntea măreței mișcări populare din Franța, pentru apărarea democrației și a securității popoarelor. Datorită inițiativei și luptei Partidului Comunist Francez a luat naștere în anii 1935—1936 Frontul Popular, care a unit toate forțele democratice din Franța. Uneltirile forțelor reacționare, trădarea conducătorilor social-democrați de dreapta au împins totuși Franța într-un dezastru. Germania hitleristă a reușit în anii 1940—1944 să cotropească Franța. In acești ani grei, comuniștii au fost iarăși adevărații conducători ai poporului în lupta pentru independența, libertatea și măreția Franței. Niciodată poporul francez nu va uita pe cei peste 70.000 de comuniști care și-au dat viața pentru eliberarea Franței de sub jugul fasciștilor germani. In anii aceia, prestigiul și forța Partidului Comunist Francez au crescut foarte mult.

Partidul Comunist Francez a ținut sus steagul luptei pentru democrație și independență și în anii de după cel de-al doilea război mondial. Comuniștii au demascat politica războinică a imperialiștilor americani, care doresc să înrobească toate țările lumii. Partidul Comunist Francez stă în primele rînduri ale luptei pentru zădărnicirea planurilor de militarizare a Germaniei occidentale, care amenință pacea și securitatea popoarelor din Europa. La chemarea Partidului Comunist Francez, marea majoritate a poporului francez se pronunță pentru încetarea războiului dus de guvern împotriva poporului algerian. Credincios cauzei păcii și socialismului, Partidul Comunist Francez întărește necontenit legăturile sale de prietenie și colaborare cu partidele comuniste și muncitorești din alte țări. De curînd, s-au încheiat cu succes convorbirile tovărășești între delegațiile Partidului Comunist Francez și ale Partidului Comunist Bulgar. Intîlnirea dintre reprezentanții Partidului Comunist Francez și ai Partidului Muncitoresc Romîn va contribui de asemenea la întărirea mișcării muncitorești internaționale, va strînge și mai mult vechile legături de prietenie ce există între poporul francez și poporul romîn.

O convorbire prietenească

O delegație a cooperației de consum, meșteșugărești și de producție agricolă din R.P.R., condusă de tov. C. Mateescu, a făcut de curînd o vizită în R.P.F. Iugoslavia. In clișeu: un aspect din timpul convorbirilor pe care le-a avut delegația romînă cu conducătorii Uniunii generale a cooperativelor din R.P.F. Iugoslavia.

Foto: Zlatko Mircovici

In cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie

Oamenii sovietici au primit cu multă însuflețire Hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. „Cu privire la pregătirile în vederea sărbătoririi celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie", văzînd în acest important document bilanțul glorios al victoriilor istorice de importanță mondială obținute de Țara Sovietică și totodată sarcinile de prim ordin ce le revin în marea operă de construire a societății comuniste.

Hotărîți să întîmpine cu noi și strălucite realizări măreața sărbătoare, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul Țării Sovietice desfășoară larg întrecerea socialistă în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie, mobilizîndu-și toate forțele și inițiativa creatoare pentru traducerea în viață a hotărîrilor istorice ale celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor celui de-al doilea an al celui de al șaselea plan cincinal.

Alături de întreg poporul sovietic, oamenii muncii din agricultura Uniunii Sovietice își iau noi și noi angajamente în cinstea glorioasei aniversări. In colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri se desfășoară cu o putere tot mai mare întrecerea socialistă. Oamenii muncii din satele Țării Sovietice depun acum toate eforturile pentru a executa cît mai bine lucrările agricole de primăvară, pentru a crea condițiile necesare în vederea realizării unui nou avînt al tuturor ramurilor producției agricole.

Astfel, colhoznicii din artelul agricol „Lenin" (regiunea Jitomir), angajați în întrecerea în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie, își dau silința pentru a obține încă în acest an la culturile de cereale recoltele la hectar prevăzute pentru anul 1960. Ei și-au luat angajamentul să obțină în acest an o recoltă de cereale de 150 puduri (2.470 kg.) la hectar pe o suprafață de aproape 2.000 hectare.

Colhoznicii din artelul agricol „Grănicerul sovietic" din raionul Nisporeni (R.S.S. Moldovenească) s-au angajat să obțină în anul 1957 o recoltă de cereale de cel puțin 2.500 kg. la ha, o recoltă de porumb de 4.000 kg. la ha, pe o suprafață de 500 ha, o producție de lapte de cel puțin 3.000 litri de fiecare vacă și o producție de carne de 5.000 kg. la 100 ha de pămînt.

Oamenii muncii de pe pămînturile înțelenite și-au luat și ei angajamente sporite în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Astfel, în raionul Zatobolsk din regiunea Kustanai, lucrătorii de pe ogoare s-au angajat să cultive în acest an o suprafață de pămînt mai mare decît anul trecut și să dea statului cel puțin 13 milioane puduri de cereale.

Insuflețiți de măreele idei ale leninismului victorios, oamenii muncii de pe ogoarele Țării Sovietice vor ști să-și îndeplinească cu succes angajamentele, cinstind prin noi victorii în muncă, alături de întreg poporul sovietic, glorioasa aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Consfătuire cu directorii școlilor profesionale agricole

La Casa Agronomului din București s-a deschis la 12 aprilie a.c. un ciclu de consfătuiri și schimb de experiență organizat pentru directorii școlilor profesionale și de maiștri agricoli, veterinare, zootehnice, de silvicultură și de mecanizatori.

Consfătuirea va dura 15 zile. Cu acest prilej se vor ține o serie de prelegeri cu caracter tehnico-științific și pedagogic.

Participanții la consfătuire vor viziona la Casa Agronomului mai multe filme documentare cu subiect agricol. De asemenea, ei vor face o vizită la Institutul Agronomic din Craiova.

Prima prelegere din cadrul consfătuirii a fost ținută de tov. V. Pungan, director general al Direcției generale a învățămîntului agricol din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care a vorbit despre „Transformarea socialistă a agriculturii în R. P. Romînă".

Din agricultura R. P. Chineze

La expoziția agricolă pe întreaga Chină de la Pekin

In răstimp de numai doi-trei ani aproape toți cei 500 de milioane de țărani din China au intrat în cooperativele agricole de producție, pășind cu hotărîre pe drumul socialismului. Sistemul cooperatist a creat mari posibilități pentru ridicarea nivelului agriculturii în R. P. Chineză, pentru construirea de noi instalații de irigație. Ca urmare s-au obținut succese însemnate în producția de bumbac, tutun, culturi oleaginoase și alte culturi agricole. In anul 1956 culturile de cereale au dat o recoltă de peste 369 miliarde țzini (1 țzin = 0,5 kg), cam cu 20 miliarde țzini mai mult decît în anul 1955. S-au obținut, de asemenea, realizări însemnate în dezvoltarea creșterii animalelor și în gospodăria apelor.

Succesele dobîndite în dezvoltarea agriculturii R. P. Chineze sînt prezentate la Expoziția agricolă pe întreaga Chină de la Pekin, prima expoziție de acest fel organizată în țară.

Expoziția începe din pavilionul principal, care înfățișează istoria agriculturii Chinei din timpurile străvechi, oglindind marile prefaceri ce s-au produs și continuă să se producă în satul chinez.

Deosebit de interesantă este secția expoziției consacrată reformei agrare și cooperativizării agriculturii. O serie de fotografii înfățișează evenimentele istorice care s-au produs în satul chinez în primii ani de după eliberare.

In pavilionul culturilor agricole sînt expuse 14 soiuri de grîu, 16 soiuri de orez, numeroase soiuri de bumbac, gaolean etc. Aici sînt popularizate pe larg județe și provincii întregi care au obținut recolte mari la culturile de cereale. Experiența gospodăriilor fruntașe arată că în China există toate posibilitățile pentru obținerea de recolte mari pe suprafețe întinse. Orezul, de pildă, a dat anul trecut recolte bogate în toate provinciile țării.

In ceea ce privește recolta de grîu se evidențiază județul Ciane din provincia Hansu, unde, pe o suprafață de 300.000 mu (1 mu = 1/16 ha), s-au obținut în medie cîte 382 țzini la mu, ceea ce înseamnă 3.056 kg la hectar. Această cifră reprezintă un nou record pe întreaga Chină la recoltele de grîu obținute pe suprafețe întinse. Au fost însă și cazuri cînd s-au obținut cîte 1.000 țzini de grîu la mu (8.000 kg la ha). In prezent 13 județe din țară au atins la recolta de grîu indicele stabilit pentru anul 1967.

In China, irigația prezintă o mare importanță pentru dezvoltarea producției agricole. Partidul Comunist și guvernul popular al Chinei dau o atenție deosebită construirii de sisteme de irigație. In anii din urmă, așa cum se arată în pavilionul gospodăriei apelor, s-au construit în țară numeroase instalații hidrotehnice și de irigație. Suprafața pămînturilor irigate se ridică acum la peste 31 milioane ha, cu 70 la sută mai mult decît înainte de eliberarea țării. China este țara cu cea mai mare suprafață de pămînturi irigate.

In ultimii ani s-au reparat și s-au construit peste 10 milioane de lacuri de acumulare și canaluri și s-au săpat peste un milion de puțuri.

Foarte interesantă este sala care prezintă succesele gospodăriilor agricole de stat din China. In R. P. Chineză s-au organizat gospodării agricole de stat mai ales pe pămînturile înțelenite.

★

Prima expoziție agricolă pe întreaga Chină se bucură de un mare succes. Ea este o adevărată școală a experienței înaintate a țăranilor din China.

(Material reprodus după articolul apărut în ziarul Selskoe Hoziaistvo nr. 62 din 14 martie 1957).

Aplicarea regulilor tehnice minime pentru stăvilirea eroziunii solului, o sarcină importantă a agriculturii noastre

Din studiile întocmite pînă în prezent rezultă că în țara noastră o suprafață agricolă de peste 8 milioane ha este situată pe terenuri înclinate supuse procesului permanent de spălare a solului fertil de către apele provenite din ploi și topirea zăpezilor, care se scurg pe aceste terenuri. Din această cauză, în cazul cînd nu se iau din timp măsurile corespunzătoare de stăvilire a acestui proces, capacitatea de producție a terenurilor respective se reduce an de an. In această situație se află întinse suprafețe din bazinul hidrografic al văilor Chinejea, Bîrlad, Slănic, Jijia, Amaradia, unitatea naturală Vrancea și altele.

Este necesar și interesant de știut că de pe terenurile agricole cu o înclinare ușoară, pe care procesul de eroziune încă nu capătă forme vizibile, apele din ploi și zăpezi ce se scurg pe aceste terenuri transportă în fiecare an o cantitate de cca. 10 tone sol fertil la ha. Terenurile cu o înclinare mai mare, și pe care procesul de eroziune capătă forme pronunțate, ca șiroiri, ogașe, ravene etc., pierd în fiecare an o cantitate de 30—80 tone și chiar mai mare de sol fertil la ha.

In ce privește influența spălării solului asupra recoltei, s-a observat că pe terenurile cu o înclinare ușoară, cu o eroziune ale cărei forme greu se pot observa, producția agricolă la ha scade cu cca 10 la sută din producția normală. Pe terenurile cu eroziune mai avansată, unde stratul de sol fertil a fost transportat în cea mai mare parte sau în întregime, producția agricolă la ha scade cu 30—70 la sută, o parte din aceste terenuri în mod practic nedînd nici un kilogram de recoltă.

Cauza principală care a dus la pierderea capacității de producție a unor importante suprafețe agricole o constituie indiferența cu care guvernele burghezo-moșierești au tratat problema prevenirii și combaterii eroziunii solului. Folosind sistemul exploatării sălbatice a terenurilor agricole, ele nu se îngrijeau de păstrarea rodniciei terenurilor.

Cu totul altfel se petrec lucrurile în orînduirea democrat-populară. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. arată că acțiunea de prevenire și combatere a eroziunii solului constituie obiectul unei probleme de stat. La rezolvarea acesteia este necesar să-și dea contribuția masele largi de agricultori.

In sprijinul acțiunii de prevenire și combatere a eroziunii s-a editat și s-a pus la dispoziția tuturor celor care lucrează în agricultură lucrarea intitulată: „Reguli tehnice minime pentru stăvilirea eroziunii solului".

Aplicarea regulilor prevăzute în această lucrare asigură în cea mai mare măsură rezolvarea problemelor privind stăvilirea eroziunii prin lucrări simple, care se execută o dată cu lucrările agrotehnice.

Stăvilirea procesului de spălare a solului se realizează în cea mai mare parte prin însuși modul de execuție a lucrărilor agrotehnice, ținîndu-se seama de principiile de prevenire și combatere a eroziunii. Astfel, regulile tehnice minime pentru stăvilirea eroziunii solului prevăd, în primul rînd pentru terenurile arabile, necesitatea executării tuturor lucrărilor de pregătire a terenului (desfundări, arături, discuiri), semănarea și întreținerea culturilor de-a curmezișul coastei, ceea ce constituie un mijloc important de prevenire a scurgerii apelor provenite din ploi și topirea zăpezilor.

Regulile tehnice de prevenire și combatere a eroziunii dau recomandări practice prețioase privind modul de folosire rațională a terenurilor agricole și repartizarea diferitelor culturi (prășitoare, păioase, leguminoase) față de înclinarea terenurilor respective, precum și alternarea în fîșii a culturilor de prășitoare, cu culturi de păioase sau leguminoase.

Lucrarea dă îndrumări practice pentru organizarea pășunatului rațional, refacerea pajiștei și executarea altor lucrări cu caracter special, care au ca scop ridicarea cantitativă și calitativă a producției pășunilor naturale.

De asemenea, regulile tehnice de stăvilire a eroziunii dau îndrumări practice privind măsurile de prevenire și combatere a eroziunii în plantațiile de vii și pomi existente și în cele care urmează să se înființeze în sectorul socialist și individual.

Lucrarea dă indicații asupra aplicării diferitelor măsuri de prevenire și combatere a eroziunii cu caracter special, ca: valuri, canale, gărdulețe, cleionaje și plantații de protecția solului.

Prin aplicarea indicațiilor tehnice date prin regulile minime de stăvilire a eroziunii, se asigură rezolvarea cea mai economică a problemelor privind prevenirea și combaterea eroziunii pe terenurile agricole. Dacă însă nu se iau din timp măsurile recomandate, procesul de eroziune în suprafață și adîncime avansează, făcînd ca terenurile respective să devină în cea mai mare parte, sau total, neproductive. Pentru punerea lor în valoare, în acest caz sînt necesare lucrări grele și un mare volum de fonduri, materiale și forță de muncă.

Pentru a scoate în evidență acest lucru trebuie arătat că execuția lucrărilor de punere în valoare a terenurilor neproductive prin plantare costă 10 mii lei hectarul; un baraj care se execută pe ravene și torenți costă 20—40 mii lei; un m. l. de cleionaj costă 70—100 lei și un m. l. de gărdulețe 6—10 lei. Menționăm că la un km de ravene sînt necesare 2—3 baraje, 200—300 m. l. cleionaje, iar la un ha de terenuri erodate sînt necesare 3.000—5.000 m. l. de gărdulețe.

Aceste exemple arată cheltuielile mari pe care trebuie să le suporte economia națională și respectiv toți oamenii muncii din țara noastră pentru execuția lucrărilor grele de combatere a eroziunii, care ar putea să fie evitate dacă se iau din timp măsurile corespunzătoare de aplicare a regulilor tehnice de stăvilire a procesului de spălare a solului.

De aceea, sarcina organelor locale ale puterii de stat, S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole socialiste și individuale este de a aplica lucrările agrotehnice respectînd principiile de prevenire și combatere a eroziunii. Organele locale ale puterii de stat au datoria de a populariza în masele largi de agricultori recomandările practice date prin lucrarea amintită în scopul aplicării lor pe scară largă în producția agricolă.

Prin inginerii și tehnicienii agronomi, sfaturile populare trebuie să asigure în permanență îndrumarea și controlul tehnic asupra modului de aplicare a acestor recomandări.

Stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile de stat trebuie să instruiască tehnicienii și tractoriștii asupra necesității de a executa în mod obligatoriu pe terenurile înclinate toate lucrările agrotehnice de-a curmezișul coastei, de-a lungul curbelor de nivel.

Se recomandă gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole să aplice cu încredere recomandările cuprinse în lucrarea „Reguli tehnice minime pentru stăvilirea eroziunii solului".

Se recomandă țăranilor muncitori cu gospodării individuale să-și unească parcelele mici și orientate din deal în vale în tarlale mari, pe care toate lucrările agrotehnice să se poată executa cu respectarea regulilor de prevenire și combatere a eroziunii solului.

Aplicînd pe scară largă lucrările de stăvilire a eroziunii solului, membrii gospodăriilor agricole socialiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale vor aduce o însemnată contribuție la valorificarea terenurilor neproductive și la sporirea producției agricole pe terenurile slab productive.

Ing. ALEX. STANCULESCU

Intîlnirea internațională sportivă dintre studenții romîni și bulgari

Zilele trecute pe Stadionul Tineretului din Capitală a avut loc prima întîlnire internațională sportivă de atletism, fotbal, tenis de masă și volei dintre studenții Institutului Agronomic „Gheorghi Dimitrov" și ai Facultății de Medicină Veterinară „Pavlov" din Sofia și studenții Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București.

După tradiționalul schimb de saluturi și buchete de flori dintre echipele celor două Institute, au început întrecerile.

Iată rezultatele obținute:

ATLETISM

La proba de 100 metri plat victoria a revenit studentului romîn N. Marinescu cu timpul de 11.8 secunde. Studenții romîni au mai cîștigat probele de ștafetă 4x100 metri plat cu timpul de 46,5 secunde și de înălțime (1.75 metri de către Stelian Dinescu).

Studenții bulgari s-au dovedit a fi mai bine pregătiți la probele de 800 metri plat (M. Dimitrov cu timpul de 2,03.2 minute); în lungime I Micev 5,90 metri. Tot M. Dimitrov a cîștigat și proba de 3.000 metri plat cu timpul de 9.37 minute. Clasamentul general pe echipe după întrecerile atletice a revenit echipei studențești a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București (38—31).

FOTBAL

Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București a cîștigat cu 2—1. Meciul a satisfăcut pe numeroșii amatori ai acestui sport. Studenții romîni au dat dovadă de o mai bună pregătire tehnică. S-au remarcat Semenescu și portarul Mîndru de la bucureșteni și portarul bulgar Mancev.

TENIS DE MASĂ

Scorul final de 3—1 este favorabil echipei studenților romîni de la care s-a remarcat Pakenhein. Ciresov a fost cel mai bun din echipa prietenilor bulgari.

VOLEI

După o luptă dîrză în care echipa studenților oaspeți a folosit atacuri susținute și un blocaj prompt care a pus în dificultate pe trăgătorii de la Institutul Agronomic București bulgarii au învins cu scorul de 3—2.

Intrecerile sportive ca și vizitele făcute de către studenții bulgari în laboratoare, uzine și în pitoreștile orașe Sinaia, Predeal, Stalin și altele vor rămîne de neuitat în inimile lor și vor lega și mai strîns tradiționala prietenie dintre popoarele romîn și bulgar.

C. BORCESCU

Proba de 800 metri plat dintre studenții romîni și bulgari a fost viu disputată. In fotografie: studentul romîn Lucian Borcescu, de la facultatea de medicină veterinară din București, deși a condus cursa tot timpul, este învins pe ultimii metri de către studentul bulgar M. Dimitrov (al treilea).

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 15, etapa din 14 aprilie 1957:

I Progresul București—C.C.A. 2
II Dinamo București—Locomotiva București ×
III Recolta Tg. Mureș—Știința Timișoara ×
IV Energia Ploești—Dinamo Orașul Stalin 1
V Flamura Roșie Arad—Energia Petroșani ×
VI Energia Orașul Stalin—Progresul Oradea 1
VII Lazio—Milan (campionatul italian) 1
VIII Palermo—Fiorentina (campionatul italian). 2
IX Lanerossi—Triestina (campionatul italian) 1
X Marseille—Racing Paris (campionatul francez) 2
XI Angers — St. Etienne (campionatul francez). 2
XII Lyon — Nancy (campionatul francez). 2

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 16, etapa din 21 aprilie 1957:

I Știința Timișoara — Energia Ploești.
II Energia Orașul Stalin — Flamura Roșie Arad.
III Energia Petroșani — Locomotiva București
IV Progresul Sibiu — Locomotiva Timișoara (cat. B).
V Locomotiva Arad — Știința Cluj (cat. B).
VI Dinamo Bacău — Știința Iași (cat. B).
VII Sochaux — St. Etienne (campionatul francez).
VIII Nice — Metz (campionatul francez).
IX Rennes — Toulouse (campionatul francez).
X Nancy — Reims (campionatul francez).
XI Strassbourg — Marseille (campionatul francez).
XII Sedan — Lens (campionatul francez).

MECIURI REZERVA

A Dinamo Bîrlad — Locomotiva Constanța (cat. B).
B Progresul Focșani — Energia Moreni (cat. B).

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"